



אנא נפשי בתבית יהבית

לקט נדיר של הוראות ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
לעורכי שיחות הקודש והמניחים
בתוספת מכתבי קודש בפרסום ראשון

תשורה

משמחת הנישואין של החתן התמים לוי שי'
והכלה אלטע פערל תחי'
בליניצקי

ב' אדר א' התשפ"ד



תמונת הוד ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בסידור קידושין

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו הרב התמים לוי שיחי' עב"ג הכלה אלטע פערל תחי' בליניצקי - למזל טוב בשעה טובה ומוצלחת.

התודה והברכה מובעת בזה לידידנו ומכרינו שיחיו, אשר הואילו לשמוח איתנו יחדיו ביום שמחת לבנו, ולברכנו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב ולאות תודה והוקרה, הננו מכבדים בזה את כל הנוטלים חלק בשמחתנו ב'תשורה' חגיגית, בהתאם למנהג שמקורו ב'תשורה' שחולקה בנישואי הרבי מלך המשיח והרבנית.

קובץ זה מכיל שני חלקים: **חלק ראשון** בו מובאים **בפרסום ראשון**: א) צילומים מאגרות כ"ק אד"ש מה"מ לסבא-רבא של החתן הרה"ת חיים רפאל יצחק בליניצקי ע"ה. ב) צילומים נדירים מב' אגרות ששיגר כ"ק אד"ש מה"מ ל"פרעזידנט" שניאור זלמן שז"ר. ג) יומן מיו"ד שבט הגדול תש"ל ששיגר סבא-רבא של החתן הרה"ח שלמה מיידנצ'יק ע"ה לשז"ר. ד) מכתבים שקיבל מהרבי סב הכלה הרה"ח אלתר אליהו הכהן שי' פרידמן - משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לאה"ק. ה) דו"ח מסע שכתב סב הכלה בזמן שליחותו באוסטרליה.

בחלק השני הבאנו סקירה ייחודית ונדירה, המאגדת לראשונה בצורה מקיפה את הוראותיו של כ"ק אד"ש מה"מ לאורך השנים לעורכי ומניחי שיחות הקודש והמאמרים. הוראות במגוון נושאים רחב המהוות יחד לימוד מאלף על אופן הכתיבה ודרך ההבנה של דברי קודש.

"הא-ל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר", ובמיוחד בברכה העיקרית - שנזכה תיכף ומיד ממש ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש.

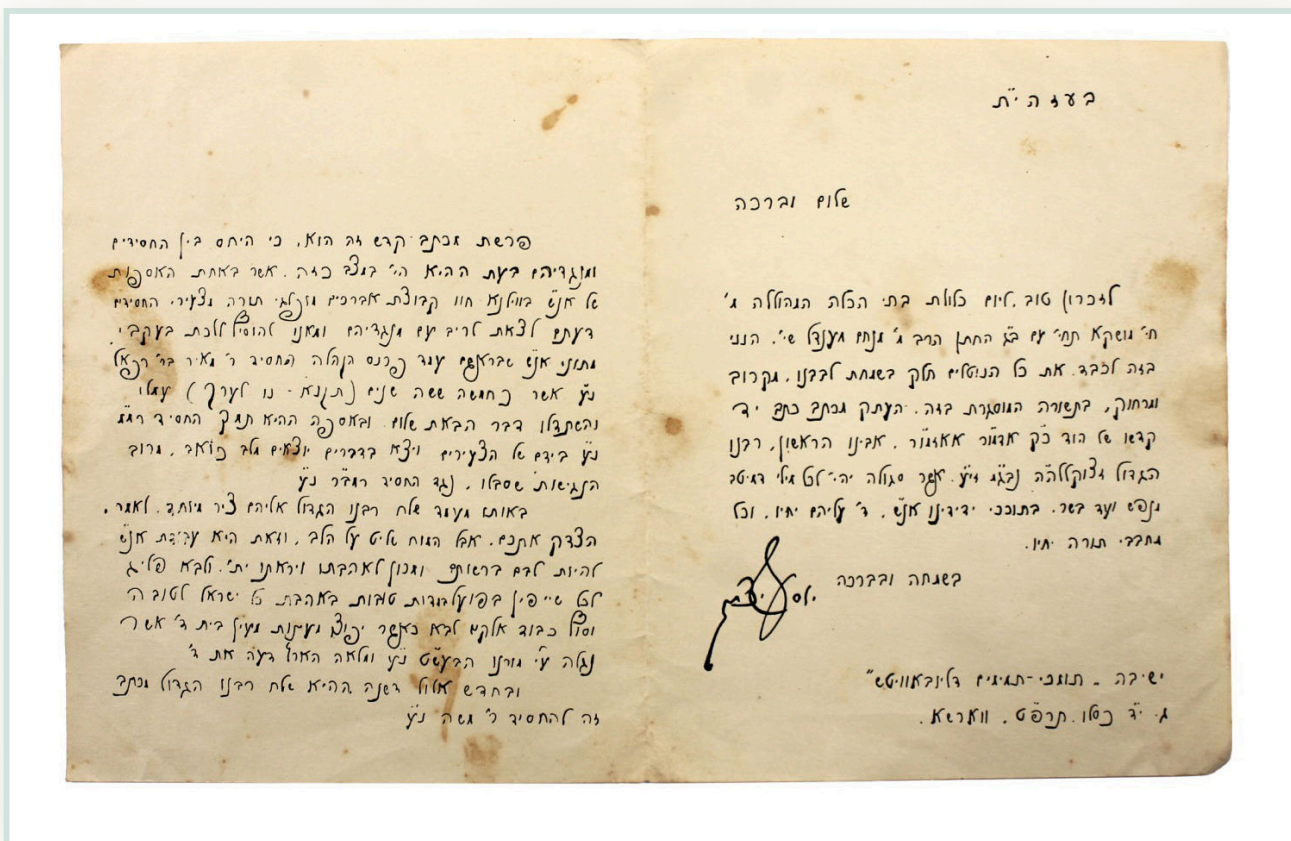
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מוקיריהם ומכבדיהם
משפחות בליניצקי - פרידמן

כ' אדר ראשון
ה' תהא שנת פלאות דגולות
כפר חב"ד, ארץ הקודש

נערך ע"י הרה"ת רפאל יצחק שי' בליניצקי | ribb770@gmail.com

צילום
התשורה
שחולקה
בחתונת
כ"ק
אדמו"ר
מלך המשיח
שליט"א
והרבנית



כ"ק ה"ת

שלוש וברכה

אזכרון טוב, איזו כמות בתי הכלה הנחללה ג'
חי' וסקא תמי' עז' בן החתן הרב ג' מנחם מענדל ש"י הנג'
בזה לכבוד את כל הנשואים שרק בשנת אדקנו. בקרוב
נבחרת, בתשורה הנשואת גרה. העתק גבתי כסף יד'
קבשו של הוב כק' אדמו"ר אדמו"ר. אהינו הראשון, רבנו
הגדול זכותא"ה רב' נכבד ז"ע. אע"כ סגולה יהי' זל' גוי' די'ט'
נכסי ועד דשני. בתוככי ידינו אע"כ. ר' עליה יאזו. וכל
ממדי תורה יאזו.

קשתה וברכה
א. ש. ש.

י"ג. - תאג"ת-תאג"ז (ז'נדאוויטש)
א. י"ג. כ"ק. תרפ"ט. ווארשא.

פרשת זכתי קרב זה הוא, כי היחס בין החסידי'
ומגדליהו דעת ההיא הי' גובה כזה. אשר דאמת האספיק'
לא חנ"ש בוחנצ' חוו קדושת אהרבי' ונצ"ח תורה וצדק. החסידי'
דעתם אבאת אריה עז' מגדליהו ומאנו' הוסיף אבתי בעקב'
מתוך אנו' שהאנשי' עז' כבש קוליה' המסיב ר' גאר' דר' תיא'
נע' אשר כחטה ששה שנים (תקנ"ח - עו' אפרק) עמל'
והשתדלו דבר הדאית שלו. והאספיק' ההיא תעק' המסיב רג'
נע' דיבש אל הנצחיות ויבש דבדמיו' יוצאש אל כ"אזי. גרוק'
התגשות' ססלו. (אג' המסיב הודיר נע'
דאומ' געזר' אלו רבנו הגדול אליהו ציר' גומג'. אגרי.
הצדק אהרבי'. אלו הוזה א"ש על הלב, ודאמת היא עזות חנ"ש
זהוה אהר' דרוש' ונכון אהרבה ויראתי ית'. ולקא פ"ג
אל ש"פין פופולארי' שמו' דאהרבה אל טראל' אשג' ה'
וסל' כגוב אוקט' אלא באש' יבול' נעמ' ועין בית ר' אשר
נראה ע' גורנו הגעש' נע' ונראה החול' בעה' אהר' ג'
והרש' אלו רשע' ההיא אלו רבנו הגדול ונחב'
זה אהרבי' ר' גטה נע'

אזכרון טוב, חיון כלות בתי הגהוללה ג'
 ח' גוסקא תמי עם בג החתן הרב ג' גנח גענצ'א ש"י. הנני
 בזה אכבד את כל הנושאים תוק בשגמת אדניו, גקרוה
 גרחוק, קתשורה הגוסגרת בזה. העתק גכתב כתב יד
 קבשו של הוד כק אדמוכ אאג'ור. אהינו הראשון, רדנו
 הגדול גצוקאללה נבג'ג זי"ע. אפר סגולה יהי אס גלי דיטכ
 גנפש ועד קשר. בתוכי ידינו אנו, ד' עליה יתו. וכל
 גתקדי תורה יתו.

קשמתה וקדרכה

אהרי מו עה לו שאלת בקשת אעור מוח טהרה בלביהטא אעבר על אמותי כעצמתי האעבר על וכו'
 להיוט מן הטעלה, ואקש מחיה ברבים מהעב' מו אהירי קודם יהי הקצ' ועשור גאר אמת, ואמץ
 הש' כ' אין של יוצא מתוך מריבה חו' ובקבט מחלוקת לש' אשר חוב הצרות והלאות הן מחלוקת לש'
 החמיקצ'אק אמת, ומנולו בטחום שרברי אלה האועט' יחזקו המורפ' עהיו ארצן אהרי כ' ולא יל' אמת
 אחרי ניו חו קצרות ואויר שלט שלט אצד'ש' כלש' גברטק ג'ט וטובתו מו'ת' אאו'ג'אן

המכתב הזה והנכתב (בלהיק) מעבר לרף. הוא חסונת הדרת קדש. נוף כתב יד קדשו של הוד כ"ק אאומ'ר. אדמו'ר אבינו הראשון.
 רבינו הגדול וצוקלהיה גננים וייע.

חלק ראשון

אגרות קודש

מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
לזקניהם של החתן והכלה שיחי'

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מונחם מונדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ועש"ק פ' כי תשא ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ. י.

הור"ח אי"א נו"נ כו' מו"ה
חיים רפאל יצחק שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה מכחביו ויגדלו עלי אגודת אגודת

ומענין פרשה שבוע זה:

וידבר ה' אל משה - כי שאל משה: רבש"ע במה תרום קרן ישראל
(ובפרט - שהי' אך זה עתה כעשה העגל). אמר לו הק'

לאמר - לדורות (כולל אפילו ביום פקדי (אשר אז) ופקדהי עליהם
חטאתם בעגל) -

כי תשא - אהה דוקא - ראשם של ישראל (ורק משה - לא הייתה לו כל
שיבות אפילו לענין העגל, שהרי הי' אז בהר עם ה')

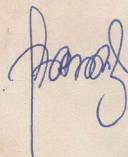
תשא את ראש - תוכל, לשאת את ראשם בהגבהה"ע אשר -

תשא את ראש, תמנה אותם לגלות חיבתם לפני המקום. - ולכפר על
החטא המונע הרמת קרנם (ובפרט - חטא העגל) -

ונתנו איש כופר נפשן - צדקה, כמס"נ וחטאך בצדקה פרוק.

: : :

וכיחן אשר כל נפש ונפש מביה ישראל יש בה מבחי' משרע"ה - הרי
הוראה בפרשהנו, שע"י בהי' זו על כאו"א להרים קרנו, ע"י אשר יגלה
הבתו לפני המקום, בהחבוננו אשר אהבה עולם אהבתנו ה' אלקיננו כו'
זבנו בחרה - הוא הגוף החומרי - וקרבתנו כו', שאזי סמילא כמים
הפנים לפנים יחזור גם הוא לדבקה בן ולהמשיך אוא"ס ב"ה למטה
ולתעלות כל העולם כולו לה', שזהו ע"י החומ"צ ובפרט ע"י הצדקה,
שהיא עיקר המצות מעשיות ועולה על כולנה - במילוי הציחוי לעשות
משכן ודירה לו ית' בתחוננים.

בברכה (שם) וזאת חסידות אגודת אגודת


שאל משה: ב"ב י, ב. זה עתה. העגל: תנחומא ר"פ תשא. רש"י תשא ל, טז.
לאמר לדורות: כדמוכח סמ"ז ל ב"ב. ביום בעגל: סנהדרין קב, א.
אתה דוקא: ולא כבשאר המנינים, וכהערת ח"א ג' ב"ב שם. ראשם של ישראל:
ראה בארוכה ב"י לד"ה השמים כסאי ס"ג (נדפס בלקו"ח לג"ס). לשאת:
בהגבהה: רש"י ב"ב שם. תמנה אותם: דאין מקרא (והענין) יוצא מירי פשוט.

גחת חסידותי מכל יציאתי חלציו

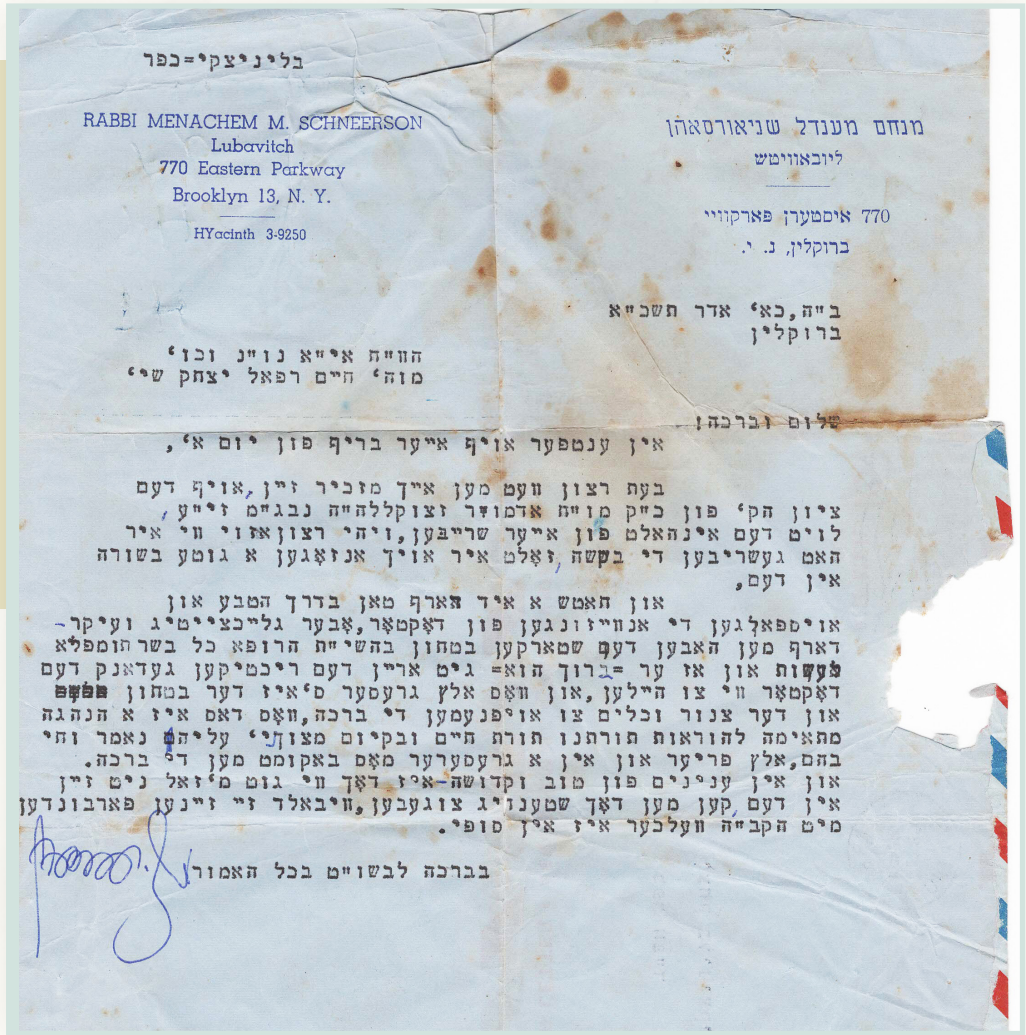
אגרת הרבי
מלך המשיח
לסבא-רבא של
החתן עם תאריך
החתונה:
אור ליום ועש"ק
פ' כי תשא

בתחילת המכתב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכת"י"ק: ויזכירום עה"צ מתאים
לתוכנם.

בסוף המכתב ליד חתימת יד קדשו: בברכה לבשו"ט ולנחת חסידותי
מכיו"ח [=מכל יוצאי חלציו] שי'.

**להקשיב
לרופא,
לחזק את
הבטחון
בהשם ית'**

**מכתב נוסף
ששלח כ"ק
אד"ש מה"מ
לסבא-רבא של
החתן עם תאריך
החתונה: (אור
ל)כ"א אדר**



תרגום חופשי של המכתב ללה"ק:

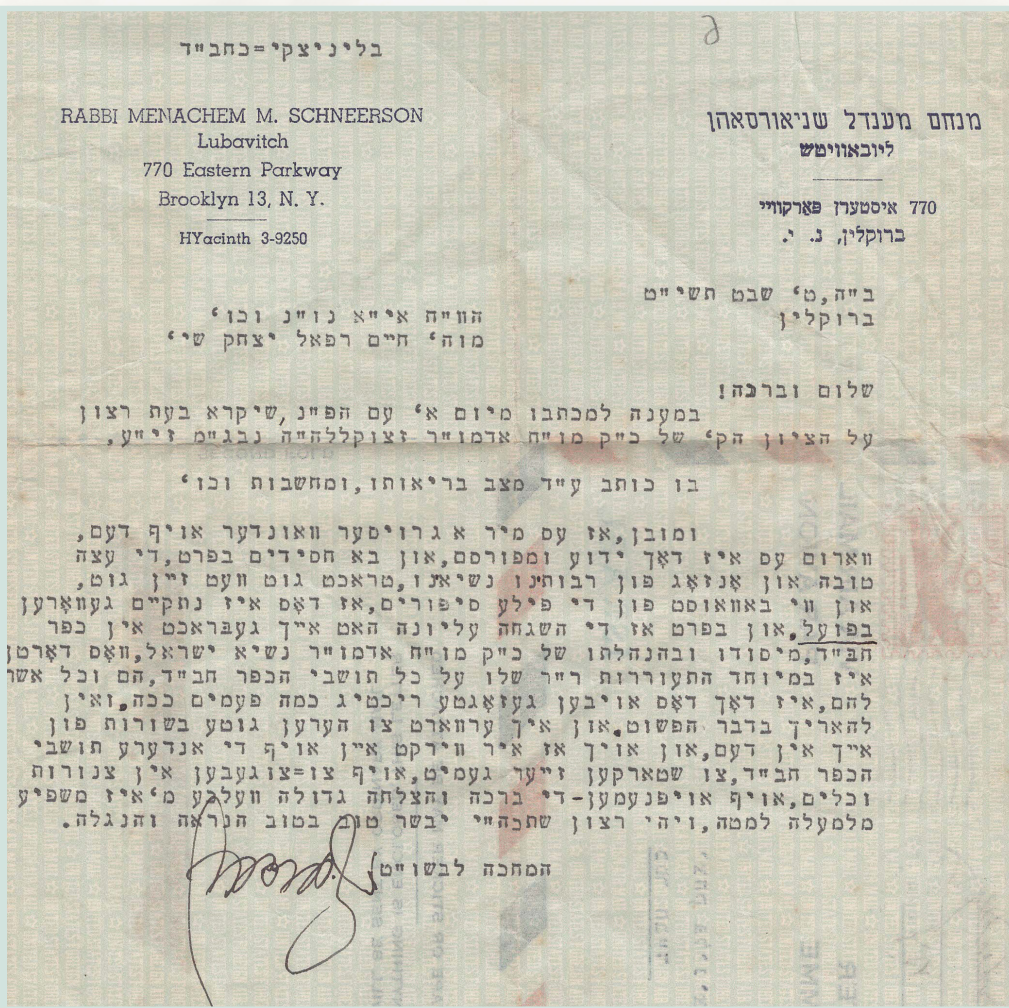
במענה למכתבכם מיום א',

בעת רצון בזכיר אתכם על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע, כפי תוכן מכתבכם, ויהי רצון כשם שכתבתם את הבקשה, אתם גם תבשרו בשורה טובה בזה.

והגם שיהודי צריך לפעול בדרך הטבע ולציית להוראות הרופא, יחד עם זאת ועיקר - צריכים בטחון חזק בהשי"ת הרופא כל בשר ומפליא לעשות ושהוא - ברוך הוא - מכניס את המחשבה הנכונה לרופא כיצד לרפא, וככל שגדול יותר הבטחון וכן הצנור והכלים לקבל בהם את הברכה, שזוהי הנהגה מתאימה להוראות תורתנו חיים ובקיום מצותי עליהן נאמר וחי בהם, אלץ פריער און אין א גרעסערער מאס באקומט מען די ברכה.

און אין ענינים פון טוב וקדושה-איז דאך וי גוט מי זאל ניט זיין אין דעם, קען מען דאך שטענדיג צוגעבען, וויבאלד זיי זינען פארבונדען מיט הקב"ה וועלכער איז אין סופי.

בברכה לבשו"ט בכל האמור (ח"ק)



התעוררות רחמים רבים על כל תושבי כפר חב"ד

אגרת קודש
ששלח כ"ק
אד"ש מה"מ
לסבא-רבא של
החתן הנוגעת
לכלל תושבי
כפר חב"ד

תרגום חופשי של המכתב ללה"ק:

במענה למכתבו . . בו כותב ע"ד מצב בריאותו, ומחשבות וכו',

ומובן, שפליאה גדולה אצלי על כך, מכיון שהרי ידוע ומפורסם, אצל חסידים בפרט, העצה הטובה והציווי מרבתינו נשיאינו, "טראכט גוט וועט זיין גוט" [חשוב טוב יהי טוב], וכידוע סיפורים רבים שזה נתקיים בפועל. ובפרט שהשגחה העליונה הביאה אתכם לכפר חב"ד, מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל, ששם במיוחד ישנה התעוררות ר"ר שלו על כל תושבי כפר חב"ד, הם וכל אשר להם, הרי שהאמור לעיל וודאי כמה פעמים ככה, ואין להאריך בדבר הפשוט.

בהמתנה לשמוע בשורות טובות מכם בזה, וכן שאתם משפיעים על תושבי כפר חב"ד, לחזק את מצב הרוח שלהם, בכדי להוסיף עוד בצנורות וכלים לקבל את הברכה והצלחה גדולה שמשפיעים מלמעלה למטה, ויהי רצון שתכה"י יבשר טוב בטוב הנראה והנגלה.

המחכה לבשו"ט (ח"ק)

בליניצקי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשכ"ב
ברוקלין, נ. י.

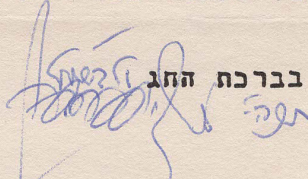
הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה חיים רפאל יצחק
שי'

שלום וברכה!

מכ' מיום ה' נתקבל לקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע ברכתי לחג כשר ושמה ולחירות אמתית, חירות מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בחורחנו תורת חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכת החג ושלום


במענה לשאלתו ע"ד עסק הענדיקעס - יתייעץ בזה עם אנ"ש ידידיו שבמקום זה יצליחו.

אגרת קודש
ששלח כ"ק
אד"ש מה"מ
לסבא-רבא של
החתן בתאריך
י"א ניסן תשכ"ב
- מלאות שישים
שנה להולדת
הרבי מה"מ

הדף באותיות מרובעות את שם המשפחה:
בליניצקי.

בסיום הוסיף בכתי"ק: בברכת החג ולבשו"ט
תכה"י [תמיד כל הימים] (חי"ק)

במענה לשאלתו ע"ד עסק הענדיקעס
[העופות (לולי תרנגולים לצרכי פרנסה)]

באותם שנים היו מציינים במזכירות בראש
המכתב, עוד לפני ה"בלאנק", את שם
המשפחה של האדם אליו מיועד המכתב,
ולפעמים גם את הישוב בו הוא גר.

באגרת זו לא עשו זאת משום מה במזכירות.
כ"ק אד"ש מה"מ הוסיף בכתי"ק בראש

הרבי מלקש לדעת: מה אירע בשדה התעופה "בין השורות"

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ערש"ק המשולש בחודש הגאולה, ה'תשל"א
ברוקלין, נ. י.

כבוד הו"ח אי"א נו"נ
בהור מעם ומורם מעם
ודורש טוב לעמו
בעל מדות תרומיות
ענף עץ אבות
מו"ה שניאור זלמן שליט"א

שלום וברכה:

בהמשך לביקורו של מר כאן, הנני עוד הפעם להביע גודל
הקורת רוח והנחת רוח והשמחה שהיו לי עקב הפגישה. ובפרט
על פי פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר, שכששני יהודים נפגשים הרי
סוף סוף יוצאים מזה תועלת גם לעוד יהודי ולעוד יהודים.

זה עתה קבלתי ידיעה טלפונית משו בו של מר לארצנו הקדושה.
ואף על פי שבא מארץ הרים וגבעות, כמו שכתוב, הרי אמרו
רבותינו ז"ל שארץ ישראל גבוהה מכל הארצות, זאת אומרת
שבו לאה"ק בודאי יש בזה עלי' בכל המובנים, הן בגשם והן
ברוח. שזה בזה תלוי, ובפרט בנוגע ליהודים, ועל אחת כמה
בנוגע לגוי קדוש היושב בארץ הקדש, וביתר שאת על פי תורת
החסידות, אשר תכלית כל עבודת האדם היא הגברת הצורה על
החומר והרוחניות על הגשמיות. וכיון שכל עניני רוחניות
וקדושה אין סופיים הם, כי מקורם באין-סוף האמתי, הרי
אפילו אם הענינים הם בתכלית הטוב, תמיד יש מקום להוספה
הלון ומוסיף ולעלי' אחר עלי' בקדש. ובודאי אין צורך
באריכות בזה למר.

שמחתי להודע בטלפון אשר עוד בנמל התעופה נפגש עם אנ"ש¹
והתדברו שימסור פ"ש אישית ומפורטת. ובהכירי את מר בטוחני
אשר בודאי ימסור הדברים שנאמרו בפירוש ובמיוחד את הנמצא
"בין השורות".

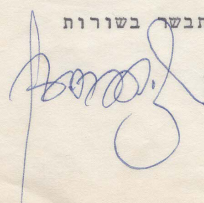
ובעמדנו ערב שבת קדש המשולש -

בנפש: התחלת קריאת תורת כהנים אשר כל אחד מבנ"י נאמר עליו
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש;

במקום: ראש חודש ניסן, חודש הגאולה שבו נגאלו ובו עתידין
להגאל מארבע כנפות הארץ אל ארץ טובה ורחבה, ארץ הקדש;

ובזמן: פרשת החודש, שענינה קדושת הזמן, החודש הזה לכם
ראש חדשים -

אביע איחולי שיתברך בברכה הששולשת ונשמע ונתבשר בשורות
טובות בכל האמור.

9/23/71
בברכת חג הפסח כשר ושמה


**לפנינו צילום אגרת קודש ששלח כ"ק אד"ש מה"מ ל"פרעזידנט" שניאור זלמן
רובשוב (שז"ר), בקשר עם חזרתו לאה"ק מביקורו בארה"ב ואצל הרבי
במכתב מוזכרת ברמז "תקרית" שאירעה בשדה התעופה עם סבא-רבא של החתן הרב
שלמה מיידנצ'יק ע"ה, בהקדים סיפור המעשה**

לי מכירי - היא כבר דאגה לסדר ששז"ר ייצא משדה-התעופה לא דרך דלת היציאה הרגילה, אלא בדרך צדדית, ובכך יעקוף את קבלת-הפנים שלכם...

"מובן שלא יכולתי להסכים עם התוכנית שלה, וכאשר שז"ר הגיע וכולנו נגשנו ללוחץ את ידו, הספקתי ללוחש באוזנו שהגיע "המון רב" מהכפר, אנשים וטף, ושישתדל לראות שיציאתו תהיה אל המקום הנכון..."

"שז"ר קלט מיד במה מדובר, ואכן, הוא הפתיע את המארגנים וביקש לצאת דרך היציאה הראשית, ובעיתונות אכן דיווח אחר-כך על קבלת-הפנים החמה לה זכה מצד חסידי חב"ד..."

"עמדנו אז, כששז"ר יצא, מאחורי המחסומים המשטרתיים, ואני זוכר שגולדה קראה לי והחלה נותנת לי "מוסר": "מיידנצ'יק! האם אתה חושב שאתה תנהל לנו כאן את המדינה?!..."

"הצלחתי איכשהו לפייס את דעתה, אך היו כמה עיתונאים שהבחינו מרחוק בדו-שיח הזה, והתעניינו לדעת מה רצתה ממני גולדה. נו, אני חייב לספר להם את כל האמת? אז אמרתי שהגברת מאיר מעריכה את תנועת חב"ד, שהיא היחידה שהגיעה לכאן בהמוניה בכדי לקבל את פני נשיא המדינה... נו, מובן שגם הדברים הללו צוטטו למחרת בעיתונות..."

ע"כ סיפורו של הרב מיידנצ'יק ע"ה כפי שצוטט בספר "נשיא וחסיד".

נראה כי בתיבות "בין השורות" הרבי מפציר במרומז לשז"ר לספר לו לא רק על הפגישה עם משלחת אנ"ש בנתב"ג אלא גם על התקרית עם ראש הממשלה.

מעיון "בין השורות" של מכתב הרבי, נראה כי הסיפור כולו, ובמיוחד סיומו המקורי, פרי יצירתו של הסבא-רבא הרב שלמה מיידנצ'יק ע"ה, גרמו לנחת רוח רב לכ"ק אד"ש.

בחודש אדר תשל"א נסע שז"ר לביקור ממלכתי בארה"ב, וכדרכו נסע כחסיד לרבו ליחידות אצל כ"ק אד"ש מה"מ (פרטי הביקור מופיעים בספר "נשיא וחסיד" בהוצאת אגו"ח באה"ק).

ביום כ"ו אדר חזר שז"ר לאה"ק. בנמל התעופה לוד ציפתה עבורו קבלת פנים ממלכתית (כך היה נהוג באותם שנים). בראש מקבלי הפנים - ראש הממשלה דאז הגב' גולדה מאיר.

לצד כל אלה, הגיעה גם משלחת נכבדה מחסידי חב"ד בכפר חב"ד, בראשות ידידו של שז"ר ראש ועד הכפר הרב שלמה מיידנצ'יק, לקבל את פניו של החסיד השב מרבו, בשירה ובמהולות, כפי שעשו גם בחזרתו מביקורו הקודמים.

הרב מיידנצ'יק, שהיה מדווח לרבי טלפונית כמה פעמים בשבוע כדבר שבשגרה, דיווח באותו יום או למחרת לרבי על קבלת הפנים לשז"ר ועל 'תקרית' שאירעה בנתב"ג עם ראש הממשלה גולדה מאיר (כדלהלן), נראה כי בעקבות כך שוגר המכתב הבא לשז"ר יומיים-שלושה לאחר-מכן (כ"ט אדר).

וכן סיפר הרב שלמה מיידנצ'יק:

"הגענו ללוד קהל גדול מכפר חב"ד. הקהל המתין בחוץ, ואני נכנסתי פנימה, למקום אליו מגיעים האישים-החשובים, שם ראיתי מספר חשוב של נציגים מצמרת השלטון, ביניהם ראש-הממשלה, הגברת גולדה מאיר, שהקדימו אותנו בהמתנה לשז"ר. תוך כדי המתנה לווחש באוזני אחד ממכריי שידוע לו שהגברת מאיר כועסת מאוד על בואינו. התקופה הייתה בעיצומה של פרשת "מיהו יהודי" ["חוק השבות" האומלל על תיקונו נאבק הרבי בכל כוחו ולא היסס לצאת בהריפות גם נגד גב' גולדה מאיר שמנעה את תיקון החוק (העורך)], ואין היא חפצה שגם הפעם חב"ד "יגנבו את ההצגה" כשיקבלו, כדרכם בשירה ובריקודים, את פניו של יזידם השב מביקור אצל הרבי. לפיכך - כך מספר

מתיישבים או מתנחלים?

לפנינו אגרת קודש
ששלח כ"ק אד"ש
מה"מ ל"פרעזידנט"
שז"ר בנוגע לביסוס
התיישבות אנ"ש
בשכונת נחלת הר
חב"ד בקרית מלאכי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כ"ב שבט, ה'תש"ל
ברוקלין, נ. י.

לכבוד הווי"ח אי"א נו"נ
כחור מעם ופורם מעם
ודורש טוב לעמו
בעל מדות תרומיות
ענף עץ אבות
מו"ה שניאור זלמן שליט"א

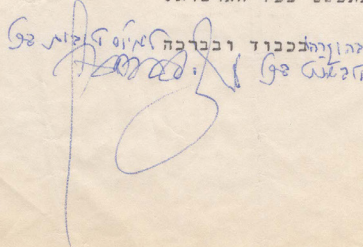
שלום וברכה:

תקתי חזקה שכבר קבל פ"ש אישית ממני על ידי האורחים
שבקרו כאן, ובמיוחד על ידי הרב עדין שי' שטינזלץ ובאי-
כה קבוצת האורחים.

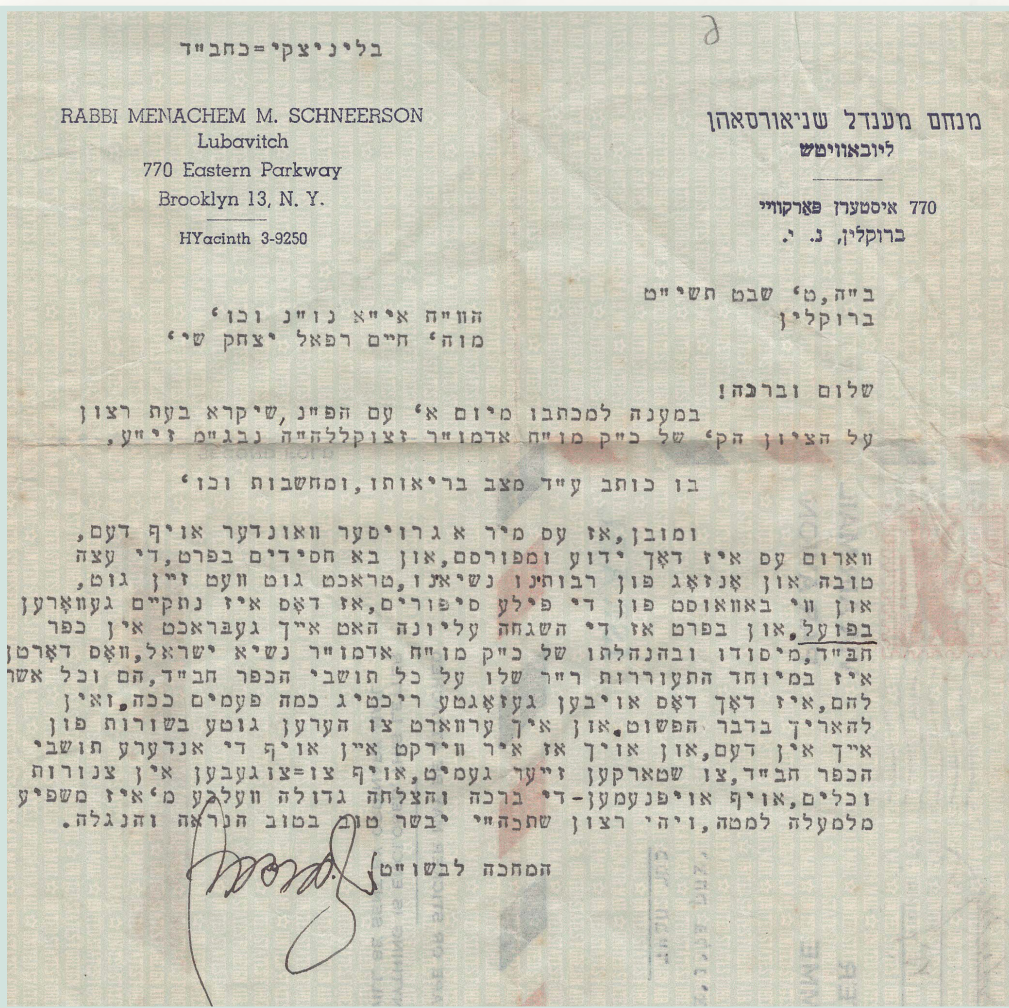
ובודאי גם קיימו שליחותי בקשר עם נחלת הר חב"ד, אשר
כמו שהי' בנוגע לכפר חב"ד שכ' זכה, ובחיי כ"ק מו"ח
אדמו"ר בעלמא דין, להיות הכח הפועל ביסודו ביסוסו וכו',
כן יהי' בנוגע לנחלת הר חב"ד, שהמתנחלים בה בעיקר
אנשי חב"ד מיושבי ההר במדינה ההיא. ואף על פי שמימון
הפיתוח וכו', של נחלת הר חב"ד הוא בעיקרו על ידי המשרדים
אשר באה"ק ת"ו, רצוני גם אני להשתתף בביסוסה והרחבתה,
ובפרט שבטח יהי' צורך בהוצאות כספיות מיוחדות. שלכן
הרשיתי לעצמי לשלוח ההמחאה ע"ס עשרים מאה שקל (בקשר
עם שנת העשרים) כתובה על שמו של מר, ובודאי לא יקפיד
על הטרחה שכזה, כדרך שהי' בנוגע להשתתפותי בענייני כפר
חב"ד שגם כן הי' על ידי מר.

ויחי רצון שיתבססו ישובים האמורים בתוככי כל הכרכים
ועיירות וישובים שבאה"ק ת"ו, ארץ אשר עיני היא בה
מראשית השנה ועד אחרית שנה, הלוח והתבסס והתפשט, ולכל
לראש שיכון חב"ד אשר בירושלים עיר קדשנו-קרית מלך רב,
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

ובקרוב נזכה לקיום היעוד שתפשט ירושלים בכל ארץ
ישראל וארץ ישראל תתפשט בכל הארצות.

הגון ונכבד וברכה לאיש וזאת ע"פ
הצ"ח ע"פ


בנוסח המכתב הופיע התואר "המתיישבים" על חסידי חב"ד שהתיישבו בנחלת הר
חב"ד. כ"ק אד"ש מה"מ שינה את התיבה בכתי"ק ל"המתנחלים".
בסוף המכתב הוסיף בכתי"ק:
בהוקרה ובכבוד ובברכה לאיו"ש טובות בכל ולבשו"ט בכל (חי"ק).



התעוררות רחמים רבים על כל תושבי כפר חב"ד

אגרת קודש
ששלח כ"ק
אד"ש מה"מ
לסבא-רבא של
החתן הנוגעת
לכלל תושבי
כפר חב"ד

תרגום חופשי של המכתב ללה"ק:

במענה למכתבו . . בו כותב ע"ד מצב בריאותו, ומחשבות וכו',

ומובן, שפליאה גדולה אצלי על כך, מכיון שהרי ידוע ומפורסם, אצל חסידים בפרט, העצה הטובה והציווי מרבתינו נשיאינו, "טראכט גוט וועט זיין גוט" [חשוב טוב יהי טוב], וכידוע סיפורים רבים שזה נתקיים בפועל. ובפרט שההשגחה העליונה הביאה אתכם לכפר חב"ד, מיסודו ובהנהלתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל, ששם במיוחד ישנה התעוררות ר"ר שלו על כל תושבי כפר חב"ד, הם וכל אשר להם, הרי שהאמור לעיל וודאי כמה פעמים ככה, ואין להאריך בדבר הפשוט.

בהמתנה לשמוע בשורות טובות מכם בזה, וכן שאתם משפיעים על תושבי כפר חב"ד, לחזק את מצב הרוח שלהם, בכדי להוסיף עוד בצנורות וכלים לקבל את הברכה והצלחה גדולה שמשפיעים מלמעלה למטה, ויהי רצון שתכה"י יבשר טוב בטוב הנראה והנגלה.

המחכה לבשו"ט (ח"ק)

יז"ד שכט הגדול תש"ל



KFAR CHABAD

ISRAEL

P.O.B. 1 * TEL. 944213

כפר חב"ד

ארץ ישראל

ת.ד. 1 * טלפון 944213

בחסובה נא להזכיר

ב"ה ש"ו שבט תש"ל

לכבוד

ידידי ר' שניאור זלמן שי"ר

נשיא המדינה, ירושלים

שלום ורב ברכה!

עם בואי לארה"ב לרבי שליט"א עוד לפני שהספקתי להניח החבילות מידי נקראתי אל הקודש פנימה והרבי שליט"א שאלני אם יש בידי ד"ש מ"ע"ב והתעניין על שלום בריאותו. עניתי כי ב"ה מצב הבריאות טוב, מלבד עתה שסובל מהצטננות, וכן מסרתי שכב" מתעניין בבריאות הרבי שליט"א ומודאג מההשתעלויות שלו, מסרתי לרבי שליט"א כי כב" שלח צילומים של כתב יד חסידות, ולאחר שהרבי עיין בספר אמר כי כתב היד הוא של הרב מנחם מנדל רוזנבאום שהגיע לארה"ב וחי בה בשליחות הרבי המה"ש ומעניין איך הגיע כתב ידו זה לארץ ישראל, הפליא אותי הדבר שנקראתי לרבי שליט"א אע"פ שעדיין לא היה סיפק בידי להודיע שיש לי דרישת שלום מ"ע"ב. כמו"כ, הרב עדין שטיינזלץ נקרא לרבי מיד באותו ערב עם בואו ושאלוהו אם יש בידו ד"ש מטע"ב, ואע"פ שעדיין לא היה סיפק בידי להודיע לרבי שליט"א בקשת כב" שיקרב את הרב שטיינזלץ, קירבו הרבי מאד, /למחרת בואנו דהיינו ביום ששי הואיל הרבי שליט"א לסיים כתיבת ספר התורה, ובאותו מעמד מרשים בנוכחות אלפים רבים של חסידים מכל רחבי העולם, בעת כיבוד פסוקים, אחה הראת אשר הרבי שליט"א אמר את הפסוק הראשון והאחרון ושאר הפסוקים התחלקו בין גדולי וזקני החסידים כהר"ש גורארי' (גיטו של הרבי שליט"א) והרב שמואל לויטין ועוד, כונד גם הרב עדין שטיינזלץ בפסוק לאמרו כמיצג כב", והכריזו שהוא מייצג את ר' שניאור זלמן בן שרה, וכנראה שהוכרו כן לפי הוראת הרבי שליט"א.

כאן נוכחים אלפי חסידים מרחבי העולם, מתוך התרוממות רוח ושותים בצמא כל מלה של הרבי של יט"א, וממש אין לתאר במלים את הנעשה כאן, בעת התועדות במוצאי שבת של י" שבט, דיבר הרבי שליט"א בקשר לשטחים המשוחררים, ואמר אשר עם ישראל הוא כבשה בין שבעים זאבים, ודי ברור מה רצון הזאב מן הכבשה, ולא יהיה כלל שבע גם אפילו אם יחזירו לו איזה שטח של ארץ ישראל, ומה עוד שבכלל אין ליהודי רשות להחזיר שטח של ארץ הקודש ולתתו לנכרי. ויותר מזאת אפי' מבחינה בטחונית גרידא הרי מ"ע"ב ידוע דעתם של אנשי הצבא וכן מומחי בטחון, אפי' שאינם יהודים, הסוענים כי הגבולות הנוכחיים הם הגבולות הטובים ביותר והמהווים בטחון יתר לארץ.

בשיחות אלו בקשר לארץ ישראל דיבר הרבי שליט"א רבות, אשר אין ביכולתי ובאפשרותי לעלותם על הכתב ברגע זה, ובע"ה עם בואי אביא עמי את הדב"ים מודפסים ואמציא זאת אל כב".

כרצונו מסרתי ד"ש לגיטו של הרבי שליט"א הר' גוראריה, וכן להרב שמואל לויטין ולהרב חיים ליברמן ולהרב זלמן דוכמן, הם שמחו כולם על כך, וביקשוני להחזיר ד"ש.

הק"רה ממכתבים / יקנב"ג / א"ת / ש. מיינדנצ'יק

**לפנינו מכתב-יומן ששלח סבא-רבא של החתן הרב שלמה מיידנצ'יק ע"ה, לידידו
ה"פרעזידנט" שז"ר, המתאר את ביקורו בבית חיינו ביו"ד שבט הגדול תש"ל ומעמד
הכנסת ס"ת של משיח. ככל הנראה נשלח המכתב לבקשת כ"ק אד"ש מה"מ**

ב"ה ט"ו שבט תש"ל

לכבוד

ידידי ר' שניאור זלמן שי' שז"ר

נשיא המדינה, יקירי ומכובדי!

שלום ורב ברכה!

עם בואי לארה"ב לרבי שליט"א, עוד לפני שהספקתי להניח החבילות מידי, נקראתי אל הקודש פנימה והרבי שליט"א שאלני אם יש בידי ד"ש ממעכ"ב [=ממעלת כבודו] והתעניין על שלום בריאותו. עניתי כי ב"ה מצב הבריאות טוב מלבד עתה שסובל מהצטננות, וכן מסרתי שכב' מתעניין בבריאות הרבי שליט"א ומודאג מההשתעלויות שלו. מסרתי לרבי שליט"א כי כב' שלח צילומים של כתב יד חסידות, ולאחר שהרבי עיין בספר אמר כי כתב היד הוא של הרב מנחם מנדל רונזבאום שהגיע לארה"ב וחי בה בשליחות הרבי המהר"ש ומעניין איך הגיע כתב ידו זה לארץ ישראל, הפליא אותי הדבר שנקראתי לרבי שליט"א אע"פ שעדיין לא היה סיפק בידי להודיע שיש לי דרישת שלום ממעכ"ב.

כמו"כ, הרב עדין שטיינזלץ נקרא לרבי מיד באותו ערב עם בואו ושאלוהו אם יש בידו ד"ש ממעכ"ב, ואע"פ שעדיין לא היה סיפק בידי להודיע לרבי שליט"א בקשת כב' שיקרב את הרב שטיינזלץ, קירבו הרבי מאד, ולמחרת בואנו דהיינו ביום ששי הואיל הרבי שליט"א לסיים כתיבת ספר התורה, ובאותו מעמד מרשים בנוכחות אלפים רבים של חסידים מכל רחבי העולם, בעת כיבוד פסוקים "אתה הראת" אשר הרבי שליט"א אמר את הפסוק הראשון והאחרון ושאר הפסוקים התחלקו בין גדולי וזקני החסידים כהר"ש גורארי

(גיסו של הרבי שליט"א) הרב שמואל לויטין ועוד, כובד גם הרב עדין שטיינזלץ בפסוק לאמרו כמייצג כב', והכריזו שהוא מייצג את ר' שניאור זלמן בן שרה, וכנראה שהוכרז כך לפי הוראת הרבי שליט"א.

כאן נוכחים אלפי חסידים מרחבי העולם, מתוך התרוממות רוח ושותים בצמא כל מלה של הרבי שליט"א, וממש אין לתאר במלים את הנעשה כאן, בעת התועדות במוצאי שבת של י" שבט, דיבר הרבי שליט"א בקשר לשטחים המשוחררים, ואמר אשר עם ישראל הוא כבשה בין שבעים זאבים, ודי ברור מה רצון הזאב מן הכבשה, ולא יהיה כלל שבע גם אפילו אם יחזירו לו איזה שטח של ארץ ישראל, ומה עוד שבכלל אין ליהודי רשות להחזיר שטח של ארץ הקודש ולתתו לנכרי, ויותר מזאת אפי' מבחינה בטחונות גרידא הרי ידוע דעתם של אנשי הצבא וכן מומחי בטחון, אפי' שאינם יהודים, הטוענים כי הגבולות הנוכחיים הם הגבולות הטובים ביותר והמהווים בטחון יתר לארץ.

בשיחות אלו בקשר לארץ ישראל דיבר הרבי שליט"א רבות, אשר אין ביכולתי ובאפשרותי לעלותם על הכתב ברגע זה, ובע"ה עם בואי אביא עמי את הדברים מודפסים ואמציא זאת אל כב'.

כרצונו מסרתי ד"ש לגיסו של הרבי שליט"א הר' גוראריה, וכן להרב שמואל לויטין ולהרב חיים ליברמן ולהרב זלמן דוכמן, הם שמחו כולם על כך, וביקשוני להחזיר ד"ש.

בהוקרה ממרחקים ומקרב לב צמוק ובידידות רבה

ש. מיידנצ'יק

הדו"ח דביקוד סידני

פרידמן

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש


770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, זאת חנוכה, ה'תשל"ג
ברוקלין, נ. י.

האברך אלתר אלי' שי' הכהן

שלום וברכה!

מאשר אני קבלת המכתב **הדו"ח דביקוד סידני** -
ובעמדנו בסיום וחזתם ימי חנוכה - יה"ר שיאירו הנרות הללו
ובמילואם ושלמותם במשך כל השנה כולה, ובאופן דמוסיף והולך
ואור בגו"ר גם יחד,
עדי נזכה לקיום היעוד והי' לעת ערב יהי' אור, דלילה כיום
יאיר.


בברכה

זאת חנוכה: להעיר אשר בזאת חנוכה מרבים בקריאת התורה, קוראים סה"כ של כל ימי חנוכה המזוכה, קוראים פ' דהה"נ - והרי הקריאה הוא כאו"א בזמן ואכולה מתני' קאי (רש"י מגילה לא, רע"א). - בכתהאריז"ל שבכל יום חנוכה יכוון למדה אחת די"ג מדה"ר וביום הח' מנוצר עד ונקח. - במאמר הצ"צ ד"ה ברוך שעשה נסים (ברוקלין, תשי"א) סוס"ד: ה' ע"ד א"ז כו". עיי"ש. **וחזתם ימי חנוכה:** את"ל אשר ה' ימי חנוכה הם מציאות אחת לא נפרדים (מהד"ח להגאון הרגאזובי ע" קיה) - עכ"פ בנוגע לנס השמן שחלוי ברגע דנמצא פך השמן (ועפ"ז יתרוץ ענין הנס ביום ראשון (והב"י וכו' מתרצים גם את"ל דנפרדים הם), יומתק היתור: נעשה **בן** נס והדליקו **ממנו**, טובן הסברא דנר שכבה אסור להשתמש בהנר ובהשמן לצרכיו כל ח' הימים (ריא"ז בשה"ג לרי"ף שבת הל' חנוכה סוס"ק ע"ג) - הרי שלימות כל הימים היא בזאת חנוכה דוקא. **שיאירו הנרות הללו:** ביאורם בעבודת האדם - אָבכ"מ, ומהם במאמרי חנוכה דכאו"א מרבותינו נשיאינו. **במשך כל השנה:** בארוכה קצת במכתב דימי חנוכה שנה זו. **היעוד:** זכר' יד, ז. וראה יל"ש שם. לקו"ת במדבר ח, א. **והי' לעת:** והסיום שם והי' הוי' למלך על כל הארץ גו', ובזח"א ס"פ נח שזהו בהמשך לאז אהפוך אל העמים גו' ולעבדו שכם אחד. ועיין אוה"ת לצפני' (ג, ט) הדיוק ד"אז" - ע"ד הנ"ל בזאת חנוכה.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.


ב"ה, י"א מנ"א תשל"א
ברוקלין, נ. י.

האברך אלתר אלי' שי' הכהן

שלום וברכה!

במענה על הודעתו אודות יום הולדת
שלו, בודאי נהג במנהג אנ"ש בזמן האחרון
ביום ההולדת. ויה"ר מהשי"ת שנהי' שנה הצלחה
אצלו בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור.

בטח שומר הוא השלשת השיעורים השווים
לכל נפש בחומש תהלים ותניא הידועים.


בברכה לתלמוד תורה ביראת
שמים

לפנינו שלושה מכתבים שקיבל סב הכלה הרה"ח
אלתר אליהו הכהן פרידמן שי' מכ"ק אד"ש מה"מ,
בתקופת שליחותו בסידני אוסטרליה, בהם מאשר
הרבי את קבלת הדו"ח שכתב מהשליחות (הדו"ח
הועתק בעמודים הבאים)

פרידמן -

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, מוצש"ק חזון,
אור ליום ה' מנחם אב
ה'תשל"ב. ברוקלין, נ.י.

האברך אלתר אלי' שי' הכהן

שלום וברכה!
ביום זה, יום הסתלקות האריז"ל החי, ובפרט במלאת ארבע מאות שנה
להסתלקות,
שעה הכושר היא במיוחד להתבונן בדרכים הישרים אשר - בל' רבנו הזקן
באיגרת הקודש שלו - הורנו מדרכיו (שלו) ונלכה באורחותיו (שלו),
שהרי ודאי זהו אחד הסעמים שדוקא דרכים ואורחות אלו גילה וגילו
תלמידיו ונתפרסמו בכל תפוצות ישראל.
ואף כי מי הוא זה ואיזהו אשר ערב לבו לאמר שיעבוד עבודת הקודש
של "עיר אקדיש מן שמיא נחית הרב הגדול האלקי החסיד" האריז"ל
"מ"מ הרי אפס קצהו ושמץ מנהו מרוב טובו ואורו מאיר לכללות ישראל
בכל דור ודור" וביחד עם גילוי ופרסום הנהגות אלו וההוראה - ה"ז ג"כ
נתינת כח וסיוע רב ללכת בדרכים ואורחות אלו, מעין עבודת הקודש האמורה.
והנה ב' - ג' מדרכים ישרים אלו והנהגותיו הכלליים המובאים בכתהאריז"ל:
בתורה: ראיתי למורי זלה"ה מתגבר כארי בכח בעת שהי' עוסק בהלכה עד שהי'
נלאה ומזיע כו' נקרא התורה תושי' שמתשת כוחו של העוסק בה ולכן
ראוי לטרוח ולהתיש כוחו בהיותו עוסק בהלכה.
במצות: ובענין הצדקה והמצות לא הי' קמצן כלל כו' וכמ"ש בזוהר פ' תרומה
(וז"ל הזהר שם: האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה כו' לא ישתדל בי'
ברקיינא ובמגנא אלא כו' באגר שלים. עיי"ש).

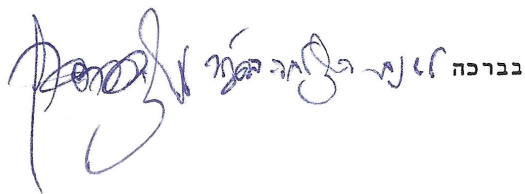
בתומ"צ כולם: יהי' שמח בעשותו אותה המצוה כו' וז"ס הפסוק תחת אשר לא
עבדת את ה"א בשמחה ובטוב לבב.

ויה"ר שהתבוננות בכהנ"ל - נוסף על ההתבוננות במש"כ האריז"ל
בהקדמת שער המצות אשר האדם מחוייב לקיים כל המצות וכל זמן שלא השלימם
- נשמחו חסרה ועליו נאמר כל אשר בו מום לא יגש, וכן בעסק התורה - לטרוח
בפשט רמו דרוש סוד - בכל בחי' מהם כפי אשר יוכל להשיג, לטרוח ולעשות לו
רב שילמדנו,

תביא ההתבוננות למעשה, קיום כהנ"ל בפועל ומתוך שמחה אמיתית,

- ובודאי יצליח וכמס"נ בך הוי' חסיתי אל אבושה לעולם -

וזה גם ימהר קיום היעוד אשר יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה, בביאת
משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

ברכה זאת הציגה לפני אבי


לפנינו דו"ח שכתב סב הכלה הרה"ח אלתר אליהו הכהן שי' פרידמן לכ"ק אד"ש מה"מ, לאחר שליחותו לסידני שבאוסטרליה

לאחרי פסח תשל"א נסע יחד עם קבוצת שלוחים לאוסטרליה בשליחות המל"ח ושהה
שם כשנתיים. הדו"ח שלפנינו הוא מתשרי תשל"ג

א) Mr. S. Biner, President United Orthodox Synagogue

התאונן על העדר העבודה (מצד הרבנים בפרט) עם
הנוער, ואמר שהחליטו להביא שליח מיוחד מארץ
הקודש ועבודתו יהיה רק עם נוער, ואחד התנאים
אצלו הוא שיהיה דתי. הוא איש חם ובר-פועל.

ב) Mr. S. Mueller

אמר שלפי דעתו עבודת חב"ד מצומצמת ביותר,
ואי אפשר לנו להגיע אל הקהל הרחב של הנוער
היהודי. דברנו עמו אודות "בית חב"ד" בכמה ערים
וכו'.

ג) Dr. J. Schneeweiss

איש חכם ופיקח, ומלומד גדול. גם הוא אמר כנ"ל
שעבודת חב"ד משקיע הרבה כוחות ועבודה עם
איש פרטי, ולפי דעתו זהו בזבוז של כוחות וכו'.
אמרנו לו גם כן כנ"ל אודות בתי חב"ד. כנראה
עשינו עליו רושם טוב, ובהפרדו מאתנו אמר "ירבו
כמותכם בישראל".

עם כל מי שפגשנו דברנו בעיקר אודות הישיבה
גדולה ופעולתו הברוכה בחיזוק היהדות.

בערב התקיימה "פגישה" עם הנוער בבית הרב
פעלדמאן, ונוכחו כט"ו איש. היה דו-שיח 'לא
רשמי' בניצוחו של הת' סאלאמאן. התחיל לדבר
אודות הנוער והטענות שלהם, ובסוף נסב הדיבור
אודות הישיבה גדולה, ואמר שהיות שהוא כבר
נמצא בישיבה משך זמן, הוא מציע לכל אחד ואחד
לבקר שם. בסוף התערב גם הרב פעלדמאן ודיבר
בשפה ברורה ובתקיפות אודות ההכרח של לימוד
התורה בכלל ואודות הישיבה גדולה בפרט. דבריו
עשו רושם עז.

(מהשאלות העיקריות היה – מה התועלת שישנה
בלימוד גמרא וכו' אם אינו נוגע כל כך לפועל?)

הערב הסתיים בשעה מאוחרת ואנו תקוה שיהיה
מזה פירות (שיבואו לכל הפחות לשבועיים במשך
זמן החופש).

מארגני הפגישה היו הת' סאלאמאן וריזענבערג,

כ"ק אדמו"ר שליט"א

דו"ח מזמן היותנו בסידני, תשרי תשל"ג

על פי הצעת הרב פעלדמאן שי' נסענו בשליחות
המל"ח לסידני (בעיקר לפעול עבור הישיבה
גדולה). נסענו ביום הושענא רבה וחזרנו ביום ה'
כ"ז תשרי.

בליל שמיני עצרת השתתפנו בהקפות בישיבה,
ואחרי סעודת יום טוב הלכנו לביתו של הרב שמעון
שיח' שטילערמאן. אצלו היה כעין התוועדות עם
תלמידי הישיבה גדולה.

נכחו הת' זוסיא שטילערמאן, אריה לייב סאלאמאן,
שמואל מארקאוויטש, ירמיה קרעמער, והבחור
אריה ריזענבערג.

ליל שמחת תורה הלכנו להשתתף בהקפות בבית
הכנסת "סענטראל", ואחר כך ל"עדת ישראל", והיה
בהצלחה.

המשתתפים בתהלוכה היו הת' שטילערמאן,
קרעמער, מארקאוויטש, דניאל הסופר ואחיו, וכן
הבחורים ריזענבערג, י. טוועל, ועוד.

לאחר מכן חזרנו לישיבה שם היתה מסיבה עם בני
"הבנים", ביתר, ובני עקיבא, והיו כחמישים נפש.
הת' יוסף יצחק שוסטערמאן נאם לפניהם בענין
שמחת תורה, ואחר כך היו הקפות במיוחד עבורם.

דברנו עם כמה וכמה אודות הישיבה גדולה.

אחר הקפות (ורובם הלכו להם) התוועד הרב
פעלדמאן שיח', ואחר כך עשינו הקפות לעצמנו.
גמרנו בשעה ב' אחר הצות. בכללות היה בהצלחה.

ביום שמחת תורה אחרי הצהרים התוועד עוד הפעם
הרב פעלדמאן בביתו, עד תפילת מנחה.

(הת' סאלאמאן פעל גם כן במסיבה הנ"ל (לפני
הקפות) ועזר הרבה להצלחתו).

יום ב' (אסרו חג) כ"ד תשרי.

בקרנו – על פי הוראת הרב פעלדמאן – אצל ג'
אנשים.

שהשקיעו עבודה רבה בפרסומו (וכן שאר הת' יחיו).

יום ג', כ"ה תשרי.

בקרנו אצל ד' אנשים.

מר Sir Asher Joel (א)

ישבנו עמו כשעה. אמר לנו שהציעו לו לשנות את שמו, והוא סירב, באמרו שבשום אופן לא ישנה משם אבי אבותיו וכו'. כנראה עשינו עליו רושם טוב.

מר A. Newhouse (ב)

דיבר בהתרגשות אודות הרבנים שאינם עושים כלום (למעט הרב פעלדמאן), ולפי דעתו נחוץ לתקן ענין הכשרות באופן שיהיה אפשר לקנות בשר כשר בזול. הבטיח לסדר ראיון עם הרב פעלדמאן ואולי ישלח את ילדיו לשיבה קטנה שלו.

מר P. Kornmehl (ג)

אביו היה מחסידי בעלז . . . עמו דברנו בשפה ברורה ותבענו ממנו למה אינו מניח תפילין ואודות חינוך בניו . . . אמר שבעת ביקורו בניו יורק (בערך בזמן חנוכה) יבקר גם אצל כ"ק אד"ש.

מר G. Falk, Past President Executive Council Australian Jewry (ד)

סיפר אודות פרופסור שבא מארצנו הקדושה ודיבר אודות "עליה", אבל לא היה מיוסד על רגש דתי. דברנו עם בנו שהוא כבן י"ז שנה, ואולי יבוא לשיבה בקיץ. סיפר גם כן שבנסיעותיו הנה בכל מקום אליו פנה פגש בחב"ד ועשה עליו רושם חזק.

יום ד', כ"ו תשרי.

ביקרנו בשיבה ודברנו לפני כיתות ד' וה', בענין אהבת ישראל, ולימדנו אותם שיר חדש.

בקרנו אצל ד' אנשים.

מר M. Walhouse, Director Jewish Studies Moriah College (א)

הוא מכיר חב"ד מדרום אפריקה. דיבר אודות הקשיים שיש במוסד שלו, שההורים אינם רוצים יהדות, ואמר שאם היו לו מורים טובים היה יכול לעשות משהו.

מר J. Einfield, President Moriah College (ב)
דיבר אודות הרב . . . לפי דעתו לא הצליח הרבה. הבטיח לבקר בשיבה גדולה.

מר H. Goldstein (ג)

התאונן שסידרו עבור הנוער אולם מיוחד עם פינת קפה, ואין איש שם על לב . . . אחד מהנוער שאל: מדוע אין עוזרים לAborigines? (האבורג'ינים, התושבים הילידיים של אוסטרליה שסבלו מאפליה במדינה, העורך.) הצענו לו להביא נואמים לדבר לפני הנוער, והסכים לזה.

מר S. Einfield, Leader of Opposition, Parliament (ד)

עמו ישבנו רק 15 דקות, בהיותו עסוק ביותר. סיפר שאוכל כשר אף על פי שקשה לו, בהיותו היהודי היחידי ב'פארלימענט', ויברך אותנו בהצלחה בעבודתנו.

חזרנו לשיבה ודיברנו לפני שתי קבוצות, עם קבוצה א' דיבר הת' א. א. פרידמאן בענין שבת ושביעית, ועם קבוצה א' דיבר הת' יוסף יצחק שוסטערמאן, בענין מצות מעשיות.

לעת ערב בקרנו בביתו של הבחור אליהו ווינער, עמו דברנו ללכת לשיבה גדולה. על אף שאביו מפציר בו ללכת ואנו ישבנו עמו כשתי שעות, סירב מצד טענות שונות, אבל הבטיח לסדר שיעור עם הרב פעלדמאן או רב אחר.

כל האנשים החשובים הנ"ל שדברנו עמם, הנה כולם דברו בהערצה ובהוקרה מיוחדת אודות הרב פעלדמאן שיחי'.

אכסנתינו היה בבית ר' זאב שיחי' הערשבוער.

יש ענין אחד שראוי להזכירו, והוא אודות הת' מארקאוויטש. אביו שיחי' אינו מסכים בשום אופן שיגדל זקן, והת' הנ"ל כנראה יצטרך ללכת נגד דעת אביו ונגד דעת אמו בזה כו'.

מכרנו קצת מספרי המל"ח, והנחנו מספרנו אצל הת' סאלאמאן ושטילערמאן, והם יבקרו בבתי ספר, בתי כנסת, ובספריות העיר כו'.

(הת' הנ"ל השתתפו גם כן במבצע ד' מינים בסידני, ואחד מהם - הת' סאלאמאן - בירך בעצמו עם מאה איש).

אלתר אליהו בן מרים צימל הכהן פרידמאן
יוסף יצחק בן חיה דבורה הלוי שוסטערמאן

חלק שני

"אנא נפשי כתבית יהבית"

לקט הדרכות והוראות קודש מכ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מזבזא

וענין בשיחות. אלו לצד ריבוי הדרכות על הגישה הנכונה ללימוד השיחות, ודרכי העיון, הקושיא והתירוץ (כגון: הבחנה בין קושיא בביאור שבשיחה או קושיא כללית בענין בלי קשר לביאור בשיחה; להתחשב עם המציאות בטרם שואלים, ולהעדיף גישה פשוטה וישרה בהבנת הדברים – במקרים כגון אלה מפנה כ"ק אד"ש לא פעם לשאל דעתו של "בן חמש למקרא"...), כל זה בסגנון נדיר ומיוחד – שמבחינה מסוימת הוא עיקר הענין והחביבות של מענות אלה.

במענות אלה יש עניין רב לא רק לרושמי השיחות, אלא גם לקהל הלומדים – באשר הן מכילות פעמים רבות "כללים" על אופן הלימוד והעיון הרצוי בשיחותיו של הרבי, הדרך הנכונה לחזרתן והסברתן "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", ואף על אופן אמירת השיחות עצמן והדפסתן.

בעמודים שלפנינו נמצא לקט נדיר של מענות אלה. אם כי הינם עדיין בבחינת "טיפה מן הים", אולם יש בהם ללמד על ה"לשיטתי" של הרבי באמירת שיחותיו ובאופן הנכון ללמדם. רוב הדברים לוקטו מתוך גליונות הקונטרס השבועי "יחי המלך" (שיו"ל ב-770 מאז ש"פ חוקת י' תמוז תשנ"ד מדי שבת בשבתו), וכן מתשורות ופרסומים שונים אשר רובם מופיעים בארכיון "רבי דרייב".

/// ואלה תולדות

ראשית שומה עלינו לסקור בקצרה את תולדות ההוצאה לאור של שיחות הקודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

בשנות הנשיאות הראשונות תש"י-תשי"א הגיה הרבי כמעט כל שיחה שיצאה בכתב, כותבי השיחות היו אז כמה מתלמידי הישיבה ב-770, השינויים היו רבים, פעמים מחק הרבי קטעים שלימים וכתבם מחדש, גם סגנון השיחות היה שונה ומיוחד.

לאחר מכן פחתו מאוד ההגהות ורובן המוחלט של ה"הנחות" לא זכו לעבור את הגהתו של כ"ק אד"ש

מאז קבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, זכו החסידים לשמוע מפי קדשו אלפי שעות של שיחות קודש ומאמרי דא"ח, את רובם הגדול העלו אח"כ על הכתב ה"חוזרים" ו"המניחים" השונים, כל אחד בסגנונו הוא.

חשיבות גדולה ביותר ניתנה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ לכתובה, הגהה והוצאה-לאור של שיחות הקודש ומאמרי דא"ח, בבחינת "אנא נפשי כתבית יהבית", כלשון קדשו בספר "היום יום" (כ"ד סיון):

"ההתקשרות האמיתית היא ע"י לימוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות..."

עם השנים קמו וועדים שונים לכתובת, עריכת והפצת שיחות הקודש, המפורסמים שבהם: "ועד להפצת שיחות", "ועד הנחות התמימים" ו"ועד להנחות בלה"ק", שזכו להיות "סופרי המלך" ולהביא את דבר המלך לכל מדינה ומדינה ולכל עיר ועיר.

/// וינחם לבטח

באופן עריכת שיחות הקודש והוצאתם לאור, היו חילוקים גדולים במהלך השנים. לפעמים היתה ההגהה ראשונית או חלקית בלבד, פעמים הורה כ"ק אד"ש מה"מ להותיר את השיחה גם לאחר הגהתה כ"בלתי מוגה", ופעמים נערכה הגהה מקיפה ואפילו מספר הגהות בזה אחר זה.

במהלך השנים, קבע כ"ק אד"ש מה"מ אי-אלו כללים על היחס לפרסום דברים שבכתב, על אופן ההו"ל, על מידת הדיוק של הדברים, על ציון המקורות לענינים המבוארים בשיחות, ועל דרכי הכתיבה והלימוד הנדרשים.

כללים אלו, לא נכתבו בבת אחת, אלא נמסרו לעורכי השיחות במהלך השנים "טיפין טיפין", בדרך כלל כהערה לצד השיחה שהוכנסה להגהה או כמענה לשאלה.

מדובר באוצר בלום של הוראות וכללים כיצד לרשום שיחת-קודש. עד כמה יש לדייק ולהזהר בכל מילה

הקונטרס הראשון נמסר לרבי בצירוף הודעה כי מתכוונים להפיצו ברבים. או אז העניק להם הרבי את השם "לקוטי שיחות", וציין להוסיף את סמל הוצאת הספרים קה"ת. מעתה הפכו ה'לקוטי שיחות' לחוברות היוצאות באופן רשמי.

בחורף תשכ"ט, לאחר שהדפיסו במשך שנתיים את השיחות מתוך ארבעת הכרכים הקיימים של הלקו"ש, ביקש הרב שם-טוב מהרבי להגיה שיחות נוספות עבור השבועות הבאים. לקראת שבת פרשת מקץ תשכ"ט הופיע 'ליקוט' חדש מהרבי. בסך הכול, הוגהו באותה שנה רק שמונה ליקוטים.

בשנת תש"ל, כשתמו כל השיחות הישנות, החל כ"ק אד"ש מה"מ להגיה שיחה מדי שבוע לקראת כל שבת. סדר זה נמשך כשנתיים, מהשיחות שהוגהו באותן שנים נדפסו השיחות המופיעות בלקוטי שיחות חלקים ה' – ט'.

בשנת תשל"ב הפסיק הרבי להגיה את השיחות. לאחר כשנה ביוזמתו של הרב יהודה לייב שפירא ניגשו יחד חברי הוועד להפצת שיחות בשעת חלוקת כוס של ברכה במוצאי שמחת תורה תשל"ג, וקיבלו את ברכתו של הרבי עבור הוועד. בהמשך לכך חזר הרבי להגיה את החוברות שערך, ובהשפעתו של הרב שפירא הן נערכו בלשון הקודש. סדר זה נמשך עד לשנת תשל"ו, עם הפסקה קצרה בשנת תשל"ה, ומאז ברצף עד לשבוע של פרשת ויקהל תשנ"ב.

משיחות אלו נכרכו כל ל"ט כרכי ה'לקוטי שיחות' המכילים 1228 ליקוטים.

וועד הנחות התמימים

בשנת תשכ"ו הוקם "ועד הנחות התמימים", שכשמו כן הוא, הוקם ונוהל על ידי כמה מתלמידי הישיבה. מאז הקמתו היו נערכות 'הנחות' מכל התוועדות של הרבי.

ברם, העובדה שהוועד מורכב מבחורים הביאה לכך שכל שנה או שנתיים נוצר 'חור' במערכת בעקבות נישואיו של אחד מחברי הוועד. משום כך, גם לאחר הקמת הוועד, היו שנים טובות יותר וטובות פחות.

השיחות של ה'ועד' הודפסו בסדרת הספרים "שיחות קודש" מתוקתקות במכונת כתיבה, בעימוד וצורת עריכה שונים שהתחלפו לפי זהותם של חברי המערכת...

מה"מ. באותם שנים לא נהג הרבי להתוועד בכל שבת, כי אם בשבת מברכים או ביומא דפגרא, כאשר שיחות הקודש והמאמרי דא"ח נכתבו אח"כ על ידי ה'חוזרים' וה'מניחים' השונים, לפעמים באופן חלקי או מתומצת בלבד, בהתאם לרמת זכרונם ודיוקם.

באותם שנים לא היה קיים מוסד מסודר שכל עיסוקו היה רשימת ה'הנחות' מהתוועדות הרבי ופרסומן, כך "פוספסו" שיחות רבות שלא זכו להגהותיו של כ"ק אד"ש מה"מ, חלקן אפילו לא פורסם כלל, גם לא "הנחה בלתי מוגה".

בשנת תשח"י יצא הרבי ב"שטורעם" גדול בסיסמת "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה", במיוחד בענייני הפצת היהדות והפצת המעיינות הוצה. כהמשך לכך, החלו להופיע מדי שבוע (מאז חג השבועות תשח"י) קונטרסים בשם "תוכן ענינים בדא"ח לחזור בבתי כנסיות". בחוברות אלו הודפסו שיחות הקודש משנים שעברו. שיחות אלו הוגהו על ידי כ"ק אד"ש ונדפסו בשני הכרכים הראשונים של ה'לקוטי שיחות', אשר יצאו לאור לרגל חגיגת שנת השלושים לחתונת הרבי והרבנית, בשנת תשי"ט.

בשנת תשכ"ג, שנת הק"ן להסתלקות אדמו"ר הזקן, היתה התעוררות חדשה בנושא הפצת שיחות הקודש. אז זכינו שוב להגהותיו של כ"ק אד"ש מה"מ במשך שנה אחת. קונטרסים אלו נקראו גם בשם 'ליקוטי שיחות' והודפסו לאחר-מכן בכרכים ג-ד של סדרת הספרים.

לאחר הסתלקות הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה, אמו של - יבלחט"א - כ"ק אד"ש מה"מ, בוא"ו תשרי תשכ"ה, החל הרבי להתוועד מדי שבת והקדיש בכל פעם שיחה מיוחדת לביאור אחד מפירושי רש"י על הפרשה. אז החלו השיחות המפורסמות על הרש"י שרובן נדפסו לאחר מכן ב'לקוטי שיחות'. חלק מהשיחות שנאמרו בחורף של אותה שנה יצאו לאור במתכונת דומה לקונטרסים הנ"ל כאשר הרבי מגיה את ההנחה המלאה מההתוועדות.

הקמת הוועד להפצת שיחות

בשנת תשכ"ז החליט הרב בן ציון שם טוב לחזק את הפצת השיחות בחוגים רחבים, והקים וביסס את הוועד להפצת שיחות. הרב שם-טוב החל להדפיס מחדש את חוברות 'תוכן ענינים לחזרת דא"ח' ולהפיצן באופן שבועי ברחבי ניו יורק.

דבר מלוטש ומעובד היטב, הגיה הרבי את השיחה בפרק זמן קצר, ומסר להדפסה כשיחה מוגהת.

עם השנים קיבלו חברי 'ועד הנחות התמימים' הוראות מהרבי, כיצד לכתוב את השיחות, עד שבשנת תשמ"ז נמנע כל שיחה עברה את הגהתו של הרבי.

בסוף שנות המ"מים ותחילת הנו"נים זכינו לשיחה מוגהת מדי שבוע בשבוע. התוועדות שלימות יצאו סדורות ומוגהות מן הקודש פנימה, לעיתים אפילו כמה שיחות בשבוע, לצד מאמרים רבים וקונטרסים מיוחדים.

/// יסוד וועד הנחות בלה"ק

"ועד הנחות בלה"ק" נוסד באופן רשמי לאחר חג הפסח של שנת תשמ"א. הוועד החל בעריכת הנחות משיחות כ"ק אד"ש מה"מ בלה"ק מדי שבת בשבתו, כאשר מפעם לפעם הכניסו לרבי שיחה להגהה.

מהנחות אלו יצאו לאור 43 כרכי ה"התוועדות" בלשון הקודש, הכוללים את כל השיחות והמאמרים שנאמרו בין השנים תשמ"ב – תשנ"ב (השיחות מתשמ"א נכנסו לתוך סדרת ה"שיחות קודש").

שיחות אלו, שנועדו בעיקר ליושבי ארץ הקודש שאינם בקיאים בשפת האידיש, נערכו בצורה מעט שונה והיוו אתגר של ממש למניחים שהיו רגילים עד אז לכתוב בלשון הרב.

ככלל ביקש כ"ק אד"ש מה"מ מספר פעמים מהועדים השונים, להקפיד לערוך דבר שבדפוס לא לפי אופן אמירתו אלא בהתאם לסדר ולצורה הנדרשים בדבר שבכתב. הרבי רצה שהחומר יהיה ערוך ומוגש להבנת הקורא, עד ל"בן חמש למקרא". כתיבה לפי הענין המדובר, שאלה במקומה ותשובה במקומה, מחולק לסעיפים, בכתב נאה, עם מראי מקומות מפורטים וציטוטים מדויקים מהמקורות (גם אם לא נאמרו בשיחה כך).

ה"אינסטיקט" הטבעי של מניחי השיחות היה להצמד ללשון הרב כפי שהם זוכרים, או לסרט ההקלטה (בימות החול), דבר שעמד לפעמים בסתירה להוראותיו אלו של הרבי והוביל ל"נזיפה" מגבוה.

ככל שהתקדמו השנים המניחים צברו יותר נסיון ולמדו לכוון 'בדעת תחתון' קרוב ככל שניתן לרצונו הק' של הרבי. בהתאם לכך הלכה והתמעטה כמות ההגהות והתיקונים של כ"ק אד"ש מה"מ על עלי ההגהה שהוגשו לו. הדבר התבטא גם בכך שבשנים

יצויין כי בשנת תשל"ד היה סב הכלה הרה"ח אלטר אליהו הכהן שי' פרידמן, אחד מרושמי ה"הנחות".

בשנת תשל"ה התמסדה עבודת ה'ועד' ושיחות הקודש החלו לצאת באופן קבוע מדי שבוע. פרסום שיחות ה'ועד' היה תמיד בשפת האידיש בלבד.

מאחר שרוב ההתוועדות נערכו בשבת קודש, כתיבת השיחות נעשתה מיד במוצש"ק על פי הזכרון בלבד.

אבן היסוד לכתיבתם היו ה"חוזרים", בראשם הרב יואל כהן ולצדו מספר תמימים ואברכים בעלי זכרון מיוחד. מידי שבת וחג היו הם מאזינים שעות על גבי שעות לשיחות הקודש והמאמרים, וחוזרים עליהם לאחר מכן בדיוק מפליא. לאחר סיום ההתוועדות המשיכו החזרות עד מוצש"ק, אז היו מעלים זאת על הכתב.

עד תחילת שנות המ"מים, כ"ק אד"ש מה"מ כמעט ולא הגיה את השיחות. כשהיו שאלות על השיחה, הכניסו אותם לרבי וזכו לקבל תשובות. חלק מהתשובות קצרות בתוכן וחלקן ארוכות, לפעמים קטעים שלמים שנוספו לביאור בשיחה. את הקטעים הללו הכניסו בשולי הגיליון של ה'הנחה'.

/// יפוצו מעיינותיך

לאחר המאורע הבריאותי שהתרחש בעת ההקפות בליל שמע"צ תשל"ה, לא רק שלא נעשה חלישות ח"ו בעבודת הקודש, אלא מאז החל כ"ק אד"ש מה"מ להשקיע שעות מרובות, באופן שלא היה קודם לכן, בהגהת שיחות הקודש והמאמרים זמן קצר לאחר אמירתם. זאת בנוסף להמשך הגהת הליקוט השבועי.

מאז זכו החסידים לאור חדש, כאשר כ"ק אד"ש מה"מ מגיה לעתים תכופות ביותר את שיחותיו הק' שנאמרו בשבתות ובימים טובים, כמו גם ביומא דפגרא וכיו"ב.

בתשמ"ג-תשמ"ד החלו להכניס אל הרבי שיחות שלימות להגהה. מזמן לזמן זכו והרבי הגיה את השיחות, אבל לא באופן קבוע. היו פעמים שהרבי החזיר את השיחה וכתב "הרי זה רשימה מילולית..." אבל פה ושם הצליחו לכתוב שיחות לשביעות רצונו הקדוש אותם ניאות הרבי להגיה.

לצד העובדה שהגהת השיחות מסמלת שלב רוחני חדש בהפצת המעיינות, יש בכך גם את הפן הפשוט יותר – הרבי עצמו אמר פעם, שיש לו זמן מוגבל להגהה. לכן, כאשר מסרו שיחות לא מלוטשות, שהרבי היה צריך להגיה אותם זמן רב כדי שיהיו ראויות לדפוס – הרבי לא התחיל להגיה אותם. לעומת זאת, כאשר מסרו

חלקם תוקנו בשנים לאחר-מכן בקונטרס השבועי "יחי המלך" ובמקומות נוספים, ועדיין לא הושלמה המלאכה].

/// כתבית יהכית

מאז ומעולם נודעה חביבות מיוחדת אצל החסידים לעיון בהגהותיו של כ"ק אד"ש. הדיוקים, צורת הכתיבה והסגנון היו אבן שואבת לכל אשר בשם 'שפיץ חב"ד' יקרא. אף בקודש פנימה מצינו מקור להנהגה זו - באגרת קודש בה מביא הרבי מלך המשיח את מאמר הגמרא במסכת סוטה: "אחרי ה' אלקיכם תלכו - וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכנה וכו', משא"כ תלמיד אחר רבו".

ממשיך כ"ק אד"ש ומסביר "דוגמא אופינית בזה הוא מהידוע, שמעתיקים של כתבים ומאמרי דא"ח לדורותיהם השתדלו לחקות בכתב ידם את כתב ידו של הרבי, עד שלפעמים תכופות הנה גם מבלי לעיין בגוף המאמר, יש להכיר מכתב-היד עצמו, אם ה' זה מעתיק בדורו של אדמו"ר האמצעי או אדמו"ר הצמח צדק וכו'".

הנה כי כן מענות הקודש אשר לפנינו, הובאו רובם עם צילום גוף-כתב-יד-קודש של כ"ק אד"ש מה"מ ובציודם הפיענוח לאלו אשר עדיין טרם בקיאים 'אגב ריהטא' בקריאת צורת כתב קודשו.

במקומות המתאימים הובאו גם פרטים נוספים על השיחה או המאמר שאודותם מדובר בצילום, וכן תרגום ללה"ק היכן שדרוש. פירוט נוסף וציון השיחה המדויקת בה עוסק המענה הובאו בשולי הגיליון

וזאת למודעי: רוב התשובות הינן רק חלק ממענה ארוך שהתייחס לשיחה ועניין מסויימים; חלק מהצילומים הוקטנו או הוגדלו מצורתם המקורית.

באמונה שלימה אשר מידי עסקנו ב'אנא נפשי כתבית יהבית' נזכה תיכף ומיד לתורה אשר לה אנו מצפים - תורתו של משיח, בהתגלות אבינו רוענו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעינינו בשר, וישמיענו נפלאות מתורתו במהרה בימינו אכ"ר.

העורכים

מאוחרות יותר (תשמ"ה ואילך) הגיה הרבי את השיחות פעם בלבד, בעוד שעד אז הובאו הדברים לרבי בדרך כלל להגהה שניה אחרי שהוכנסו ההגהות והתיקונים מהפעם הראשונה.

אם כן, בשנות המ"מים, לשמחתם של אנ"ש והתמימים, היו יוצאות בכל שבת שני 'הנחות' מלאות ומפורטות מההתוועדות, האחת של 'ועד הנחות התמימים' (באידיש) והשניה של 'ועד הנחות בלה"ק'.

מאחר ששניהן התבססו על זכרונם של ה"חוזרים", היה ניתן להבחין בשינויים בין ה'הנחות', לפעמים שינויים משמעותיים באופן הבנת השיחה.

בתקופה מסויימת בשנת תשמ"ז היו שני הועדים גם מכניסים ל"כ"ק אד"ש מה"מ את ה'הנחה' להגהה והיו כו"כ פעמים שיצאו שני שיחות מוגהות מאותה התוועדות, באידיש ובלה"ק.

/// חלוקת עבודה

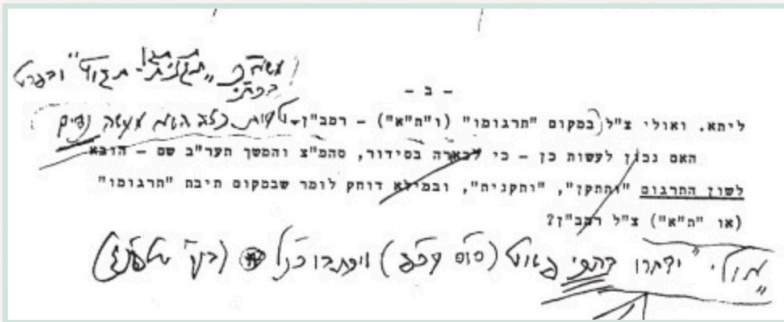
בשנת תשמ"ח החל הרבי להתוועד בכל שבת ללא יוצא מן הכלל, ובמקביל להגיה את השיחה של אותה שבת. בעקבות כך נוצרה מתיחות בין "ועד הנחות התמימים" שהכניסו לרבי מטעמם הנחה שנכתבה באידיש (כדי לפרסמה בעיתון "דער אלגעמיינער ז'ורנאל") לבין "ועד הנחות בלה"ק" שהכניסו להגהה הנחה שנכתבה בלה"ק (על מנת לפרסמה בעיתון "כפר חב"ד"). כך נוצר מצב שהיו שבתות בהן הגיה הרבי את שתי ההנחות. לאחר זמן מה התבטא הרבי כי אינו מרוצה מהתנהלות זו וביקש משני הצדדים שיגיעו להסדר כדי שלא יצטרך בכל שבוע להגיה את שתיהן. בעקבות זאת הגיעו הצדדים לפשרה לפיה בשבוע אחד תוכנס הנחה באידיש ובשבוע שלאחריו בלה"ק וכן הלאה. כך נמשך הסדר עד לכ"ז אדר תשנ"ב.

יצוין כי גם בשבוע שבו הגיה כ"ק אד"ש מה"מ את ההנחה באידיש, תרגמו "ועד הנחות בלה"ק" את השיחה המוגהת במהירות ללשון הקודש על מנת לפרסמה בעיתון כפר חב"ד. בכותרת אותה שיחה צוין "מוגה - תרגום מאידיש".

[עקב החיפזון בה נערך התרגום הנ"ל במטרה להספיק את הדפסת העיתון, נפלו בו שגיאות לא מעטות,

כל דפשיט מעלי טפי

אחת מאבני היסוד אותן דרש הרבי מלך המשיח ממניחי שיחותיו הק' היתה ההבנה הפשוטה והשכל הישר. לא פעם קיבלו המניחים 'חלק' ולו בשל העובדה שנתפסו ל'דקדוקי עניות' או ירדו לעומקים שלא נדרשו להם



בהגהה שלפנינו מתבטא הרבי בחריפות "הפחד שלהם מכל עניין ופירוש פשוט - מפחיד, וכבר העירותי ע"ז כ"פ (=כמה פעמים)"

או כאשר הציעו המניחים² כי נפלה טעות דפוס ובמקום 'תרגום אונקלוס' היה צריך להיות כתוב 'רמב"ן' כתב כ"ק אד"ש "טעות כזה הוא מעשה נסים..." והציע "אולי יבחרו בהכי פשוט (סו"ס עכ"פ) ויכתבו כנ"ל בע"י (=בעמוד) שלפנ"ד"

מענה מפורט בעניין זה נתן הרבי מלך המשיח לרב איסר זלמן שי' ווייסברג:

"הערה כללית - שנית מטרות-אופנים בביאור ענין

(א) ביאור הפס"ד וטעמיו

(ב) ביאור הענין מכל צדדיו ובכל פרטיו - וזה מכריח להכנס לפרטי פרטים - ומונב שיש בהם מן הקצה אל הקצה: מובנים בפשטות ועד "ובדוחק (גדול?) י"ל".

ודוקא האחרונים דורשים הבהרה ביותר. (2) ליתר בהירות אפשר להוסיף "אף שדוחק הוא" וכיו"ב. (3) מתאים יותר בסוף השקו"ט - כרגיל בכ"כ מפרשים וכו'.

ועוד וג"ז עיקר - ישנו לימוד ע"פ הסברה **בפשטות** - מבלי לערב בזה ולברר ולבאר השיטות וכו' דכל גדולי ישראל

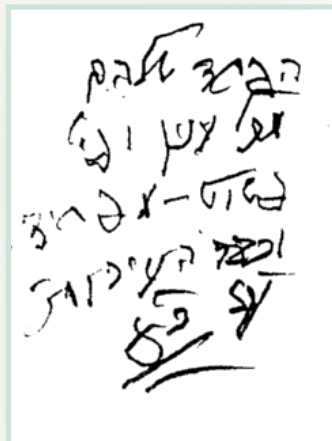
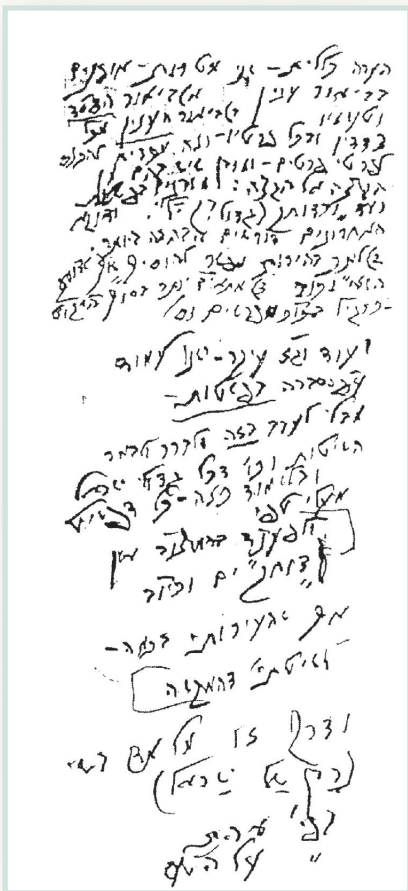
ובלימוד כזה - כל דפשיט מעלי טפי

[ולפענ"ד בהמצו"ב אין "דוחק"ים וכיו"ב אף שעירותי בכמה - לשיטתי דהמקשה]

ודרך זו מלמד רש"י (רבן של ישראל)

בפי עה"ת

בפי על הש"ס



(1) על שיחת י" כסלו תשמ"ה
 (2) מענה לשאלות המניחים בשיחת ש"פ תולדות התשד"מ
 (3) בנוגע לעריכה של שיחת אחרון-של-פסח ה'תשמ"ז

כלי פלפולים מיותרים

לעיתים הכניסו המניחים את שאלותיהם ואף לאחר מענה הרבי עליהם, המשיכו לשאול ולהתפלפל. במענות שלהלן מסב כ"ק אד"ש את תשומת ליבם לכך שמרוב פלפולים לא רואים עניינים פשוטים:

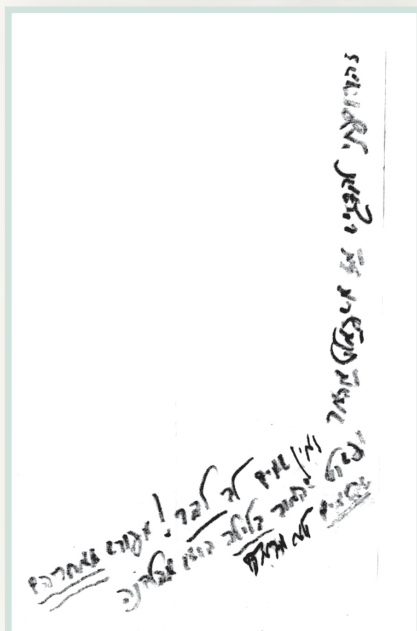
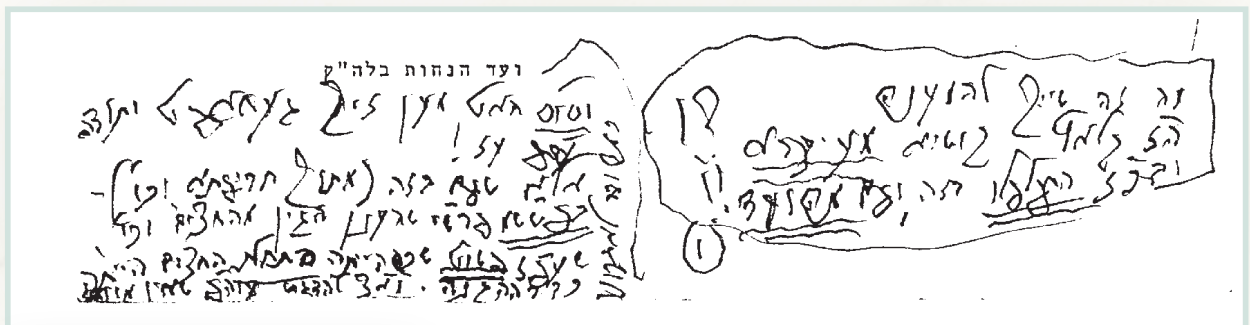
א) על תחילת השאלה "לאחרי המענה עדיין לא תפסנו" (ושאלו מהי הקושיא איך ראו דרך הענין המסתיר שהמצרים נוסעים אחריהם - הרי הענין הי' כל הזמן מלפניהם, ורק כשהמצרים התקרבו עבר לאחריהם), כתב כ"ק אד"ש מה"מ¹:

מה זה שייך להמענה ה"ז [הרי זה] קלאץ קושיא מעיקרא?!

ובכ"ז [ובכל זאת] התפלפלו בזה, וגם מהועד!

וסו"ס הא"ס מען זיך געכאפט ותודה עכ"פ ע"ז! [וסוף סוף תפסו, ותודה על-כל-פנים על-זה]

אלא שגם בזה (מתוך חריפתא? וכ"ו) - . . .



ב) במענה נוסף כתב:

זהו הוספתי להדגיש א"ז מ'שפאלט אַ האָר ואין שמים לב להר"י! מפורש מאחריהם ופשוט שהאור בלילה הוא מהלבנה שבשמים ולא מברץ.

1) מענה על שאלות בשיחת ש"פ בשלח תשמ"ג
2) על דרך לשון חז"ל (עירובין צו, א): "אגב חורפיי [מרוב חריפותו] לא עיין בה".
3) יש כאן לשון נופל על לשון: "מ'שפאלט א האר" פירושו "לחתוך ולחלק שצרה לשניים", כלומר: להתפלפל ולחלק "חילוקים" דקים. וכאן כתב "אז מ'שפאלט אַ האָר ואין שמים לב להר", כלומר, מרוב דיוקים וחילוקים לא שמים לב לענין עיקרי ביותר בפירוש רש"י זה.

פירושים מזזרים

פעמים והיו עורכי השיחה מביאים פירושים 'מעניינים' בנסיונם להסביר או לתרץ ענין כל שהוא שדובר בהתוועדות. הרבי עמד על כך כמה פעמים

כך למשל כאשר הציעו פירוש¹ כיצד נראה רימון:

"הראו חילוק זה! אכלתי רמון בר"ה (ובעבר) ולא ראיתי כל מה כלל. (כמדומני שגם פירוש רש"י שם לא ראו"

או כאשר רצו לחבר כמה וכמה פירושים עם אותה השיטה:

"אמרתי וכמ"פ שרצונם שכל הפי' יהיו דווקא בשיטה ופי' אחד א"א היא.

The image shows a page with handwritten notes in Hebrew. On the left, there is a vertical note: "ראו רמון (והוא ענין) רמון". In the center, there is a printed text snippet with several words underlined and handwritten annotations. The printed text includes: "חילוק שהרימון הוא עגול לעומת... מוכנים שלא פתחו פיהם" - זכחים פה, ב. רמב"ם פ"ט מהל' כליו המקדש ה"ד, מסא"כ יצה אין לה מה ("ביצים" . אין להם פה" - מרש"י תולדות כה, ל). וכפי שרואה כן חסד למקרא חילוק זה. הלאו מילון זה! אכלתי רמון קיה (ובעקר) ז"ל ועפ"ז אולי אפשר לומר שרש"י ספרס שרמון המעיל היו דומין לרמונים רק זרם שהם עגולים, אבל לא היו להם פה - כביצת חרנבולת שאין לה פה. וזהו פ"ט ש"י "עגולים" . היו" - כרמונים, אבל לא בצורת רמון ממש שיש לו פה, כי אם כסין רמונים העכו"ם כביצת חרנבולת" שאין לה פה. ועפ"ז - אין צורך לומר שישנם כמה סוגי רמונים (כמה שיש כוגים כפרי רכון), כי אם שהקטנטים (כנקראו רמונים) שכפעיל היו כפן ("כסין") רמונים שהם עגולים, אבל לא מפס, כסין שרמונים אלו (שכפעיל) נעשו ("העשויים") -

אכלתי רמון עגול זה! אכלתי רמון עגול זה! אכלתי רמון עגול זה!

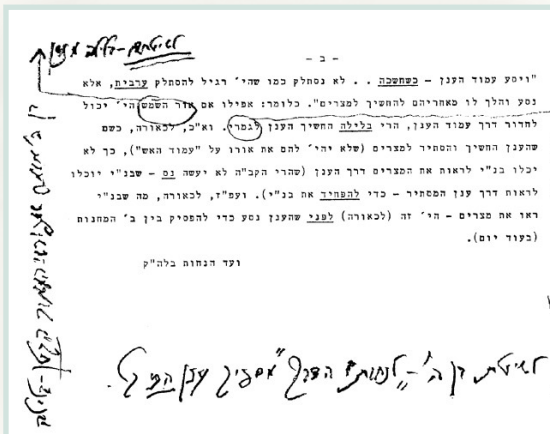
(1) בשיחת ש"פ תצוה ה'תשמ"ג

שיטת בן חמש למקרא

מקום של כבוד בתורתו של כ"ק אד"ש מה"מ תופס הילד, התלמיד שזה עתה החל ללמוד חומש, כלשון המשנה 'בן חמש למקרא'. במיוחד דרש הרבי מעורכי ה"רש"י שיחות שאימרתו המפורסמת של רש"י בתחילת ספר בראשית: "ואני לא אתאי אלא לפשוטו של מקרא" - יהיו נר לרגליהם, גם בביאורים מורכבים ועמוקים.

לפעמים נראו הדברים קשים ובלתי ניתנים לישום, אולם הרבי עמד על כך, והזכיר שוב ושוב לעורכי השיחות כלפי מי הדברים אמורים ובאיזה 'ראש' צריכה להיות החשיבה בעריכת הדברים. לא פעם היה הרבי ל"דובר" הלא רשמי של ה"בן חמש למקרא", כשהוא פורט בפני המניחים את טענותיו או סברותיו של הילד

לשאל את בן ה-5



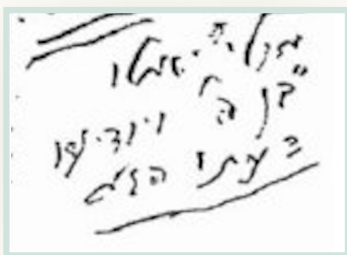
הסבירו את מהות הענן שהנחה את בני"ב במדבר כתב הרבי: "לשיטתם - בלילה מנין. [אבל] בן ה' אומר שמפורש: המאור הקטן בלילה."

בהמשך כשכתבו שהענן היה ענן כבוד והסתיר את הראות במדבר לגמרי, הקיף הרבי מילה זו וכתב "לשיטתם (בכדי שיוקשה ממש"נ [ממה שנאמר] "ויראו גו") לשיטת בן ה' - לנחותו בדרך" - מספיק ענן הכי קל."

הנה כי כן מנחה כ"ק אד"ש את הלומד באיזה משקפיים עליו ללמוד את פירוש רש"י.

ובעוד מקום כתב הרבי בסיום המענה: "מאריכים בשקוט וכי וכי!", וסיים:

"אולי" ישאלו בן ה' ויודיעו דעתו הוא.

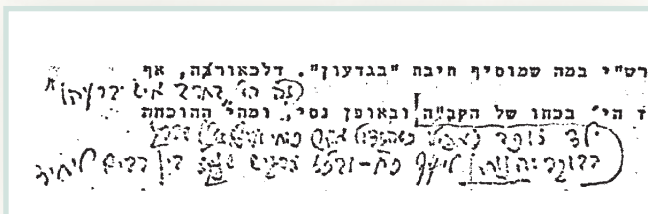


אפילו ילד זוכר

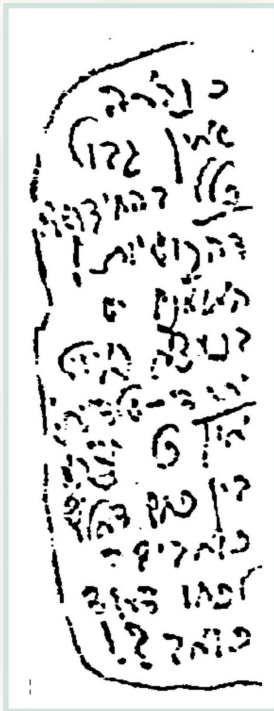
לפנינו שני מענות קודש על שאלה אחת, בשניהם מפנה הרבי לברר עניינים אצל זה שרש"י כתב עבורו את הפירוש, "בן חמש למקרא"...

(א) על השאלה מה ההשוואה בין שמעון ולוי לגדעון, שהרי הוא הרג בכחו של הקב"ה?!

ילד זוכר (אפילו כשהגדול אומר כחי ועוצם גוי) שברך בבוקר: הנותן ליעף כח - ובכ"ז [ובכל זאת] מרגיש שנפק"מ [שנפקא-מינה] בין רבים ליחיד.



- (1) מענה לשאלות על שיחת ש"פ בשלח ט"ו בשבט ה'תשמ"ג
- (2) מענה לשאלות על שיחת ש"פ משפטים ה'תשמ"ו

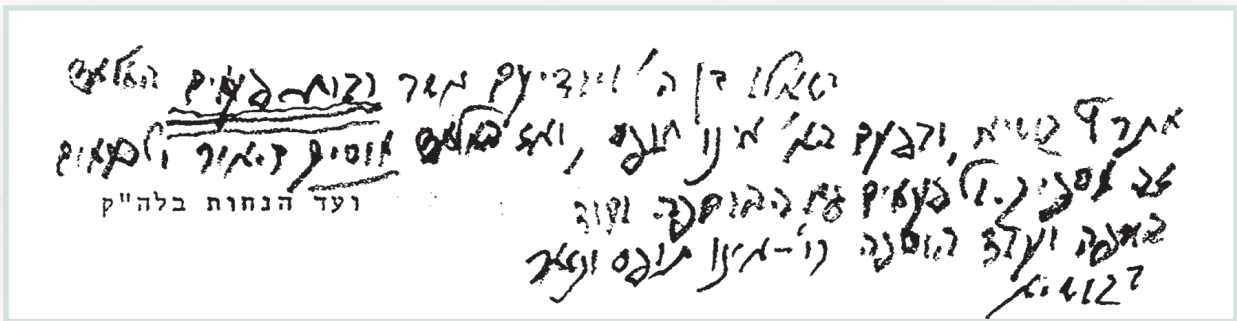


ב) על השאלה מה הפלא כל כך בזה שנחשבו כולם לאיש אחד, הרי זה הי "בהיותם כואבים":

כנראה שאין גבול כלל בהחידוש דהקושיות! האומנם יש בנמצא פעוט אחד - שלדעתו אין כל נפק"מ [נפקא-מינה] בין כחם דאלף כואבים - לכחו דאחד כואב?!

לפעמים ושארם בקושיא..

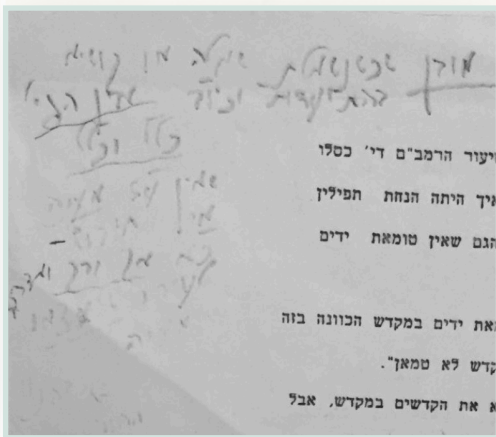
לסיום פסקה זו, במענה מיוחד שיכול להוות מעין הגדרה על כללות ה"שקלא-וטריא" שהייתה מתנהלת בעת עריכת השיחה. בסיומו כותב הרבי: "ישאלו בן ה' ויודיעם אשר רבות פעמים המלמד מתרץ קושיא, ובפעם הא' אינו תופס, ואז המלמד מוסיף ביאור ולפעמים זה מספיק. ולפעמים גם ההוספה ועוד הוספה ועוד הוספה כו' - אינו תופס ונשאר בקושיא".



3) במענה לשאלת המניחים מדוע היה צריך הקב"ה להראות למשה את מעשה המנורה והרי לבסוף השליכה ואש ונעשתה מאליה, ואם ראה משה כיצד לעשותה, מדוע נעשה מאליה. שיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"ג.

לעזור השומעים

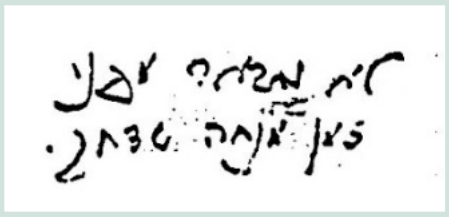
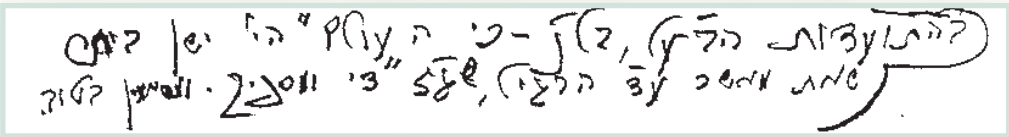
בחלק משיחותיו הק' של כ"ק אד"ש מה"מ, מצינו ששואל שאלה ומתרץ בהזדמנות אחרת. היו שנים שכך היה הסדר - הרבי שואל שאלה על הרש"י ובהתוועדות הבאה מבאר אותה, פעמים רבות משלב גם הסברים שהידשו אנ"ש והת' שהתפלפלו בנושא בזמן שהלף, בדרך כלל נדפסו בקבצי ההערות וכדו'



במענה שלפנינו¹ מבהיר הרבי למניחים את דרכו בקודש: מובן שכשנשאלת שאלה או קושיא בהתוועדות וכיו"ב אין הפי' כלל וכלל שאין ע"ז מענה או תירוץ - כ"א אך ורק ואדרבה לעורר שימצאו מענה [. . בהנ"ל²]

במענה נוסף מסביר הרבי מדוע לא ביאר עניין מסויים בהתוועדות - כי הקהל היה רדום יותר מהרגיל... "בהתוועדות הבע"ל, בל"ג - כי ה"עולם" הי' ישן ביתר שאת מאשר ע"ד הרגיל, שג"ז די ומספיק. ומסיימין בטוב.

בהקשר זה נביא מענה נוסף, אם כי שונה בסיבתו, על כך שבהתוועדות³ לא התבארה אחת מהשאלות שנשאלו: "לא נתבאר מפני זמן מנחה שדחק"



(1) לשאלות המניחים על שיחת ליל י' כסלו ה'תשמ"ה
 (2) כמה תיבות בגוכת"ק אינן ברורות
 (3) ש"פ מקץ ה'תשכ"ד (מהשבתות הקצרות בשנה)

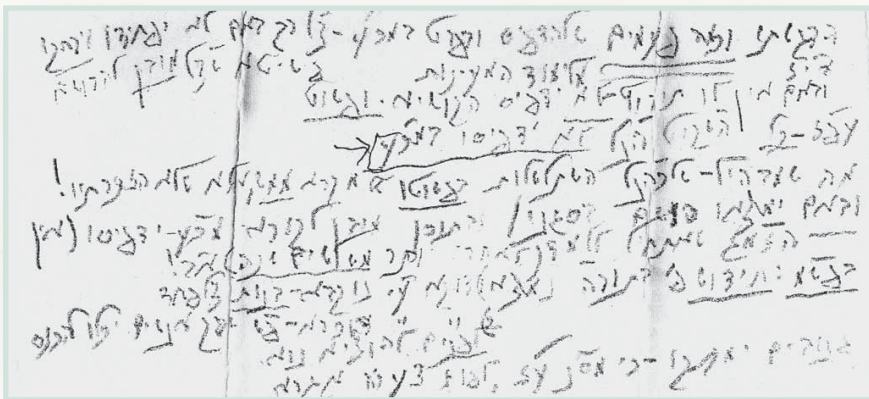
הזו זהירים בדבריכם

מראשית הדפסת ועריכת השיחות היתה לכך מטרה אחת מרכזית - הפצת המעיינות הוצה. בשל כך הסכים הרבי מלך המשיח להדפיס את שיחותיו ולהגיהן בקביעות. מובן אם כן גודל הזהירות והאחריות אותן דרש הרבי מהמניחים, כאשר מפרסמים דבר מודפס, בשם אומר - כ"ק אדמו"ר שליט"א

שלא להרחיק

מלימוד המעיינות

כאשר¹ סיפר הרבי² את הסיפור על שבע התורות שאמר הבעש"ט בגן עדן, עורכי השיחה התחילו את ההנחה ישר מהסיפור ואחר כך את הקושיא והביאור של הרבי בנושא המדובר (כך היה הסדר בו ביאר הרבי את הדברים בהתוועדות). מובן שאינו חב"דניק אשר היה פותח את השיחה ורואה את הסיפור היחסידי, יתכן ולא היה ממשיך לקרוא... על כך כתב הרבי:



הדגשתי וכמה פעמים
שלהדפיס ובפרט במכ"ע -
צ"ל [במכתבי עת - צריך להיות]
רק באם לא יפחידו וירחקו
עיי"ז [על ידי זה] **מלימוד**
המעיינות

פשיטא שצ"ל מובן להרושם
ובאם אין לו תירוץ - לא
ידפיסו הקושיא. ופשוט
עפ"ז [על פי זה] - **כל השקו"ט**
[השקלא-וטרריא] **הנ"ל לא**
ידפיסו במכ"ע מה שמבהיל
- שלכהנ"ל השתלשלות

בפשוטו של מקרא ממש, אלא שלא הזכרת! ובאם ימצאו רושם בסגנון ובתוכן מובן לקוראי מכ"ע [מכתבי-עת] -
ידפיסו (אין הזמ"ג שאתחיל ללמד (לאחרי יותר משלושים שנה) א"ב!

ואכן השיחה נערכה לבסוף באופן שונה.

מבהיל

עוד מקום בו לא דייקו המניחים כדבעי בדברי הרב, והרבי מעיר שלוש (!) פעמים על כך עם המילה 'מבהיל'³

- 1) הרקע לדברים הבאים מפי החזורי ר' סימון גייקובסון
- 2) בש"פ תבוא תשמ"ז
- 3) באמצע הצילום למעלה, באמצע למטה ובצד שמאל למטה



דברי

בס"ד. משיחות ש"פ וירא. כ"ף מרחשות ת'תשמ"ז

א. היינט, כ"ף השון, איז דער יום הולדת פון דעם רבי'ן
(מחורש"ב) נ"ע. ובלשון פון צמח צדק (דער נשיא ~~א~~ ישיבת דברי
בעת קריאת שם בעל יום הולדתו: "נולד כ' השון תרכ"א, שיש מנה
שני כס"ן, שחא רופנו לכתרא עילא"ג.

ביחס לתארים המוענקים
לרבותינו נשיאנו ביקש
כ"ק אד"ש דיוק מרבי.
כאשר כתבו על כ"ק
אדמו"ר הצ"צ ד'ער
נשיא פון יענעם דור'
[הנשיא של הדור ההוא]
שינה הרבי ל'דער נשיא
בדורו', ולמרות שלכאורה ההבדל כמעט ואינו
נראה לעין, העיר הרבי על צורת התבטאות זו:
"מבהיל".

/// "זאיש כי יקדיש"

קבצים וספרים רבים מוקדשים על ידי המוציאם
לאור "לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א".

במענה שלפנינו, נגלית האחריות הגדולה
שבהקדשה זו, המוטלת על כתפי המו"ל, כמו גם
זהירותו הגדולה של כ"ק אד"ש מה"מ למנוע פגיעה
באדם מישראל ח"ו, אפי' על הספק ספיקא...
הספר המדובר במענה י"ל חלק ראשון שלו על
ידי ב' שותפים, ולאחר מכן המשיך אחד השותפים
לבדו וביקש להו"ל את החלק השני.

הרבי הקיף את התיבות "מוקדש לכ"ק אדמו"ר
שליט"א" וכתב:

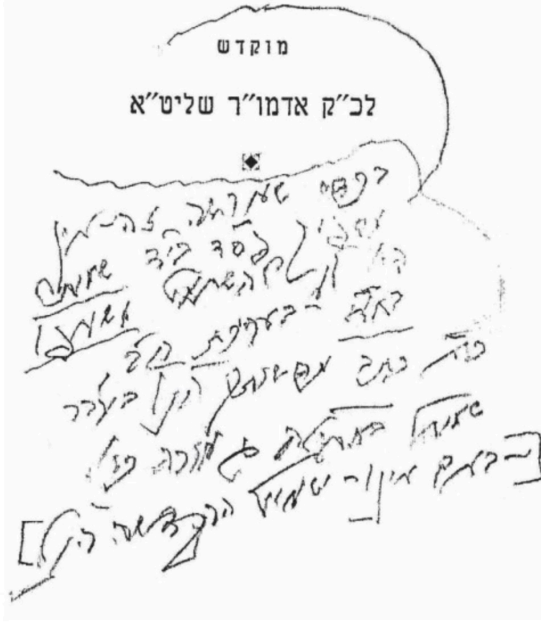
בכדי שארשה זה - אין מספיק פס"ד בי"ד [פסק דין בית דין] שמותר הי' לו להשתמט משותפו בח"א [בחלק א'] -
בעריכת ח"ב,

כ"א כתב מהשותף הנ"ל בעבר שמוחל במחילה גמורה כו'.

[- באם אינו - ישיט ההקדשה הנ"ל]

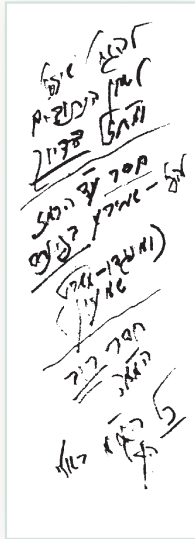
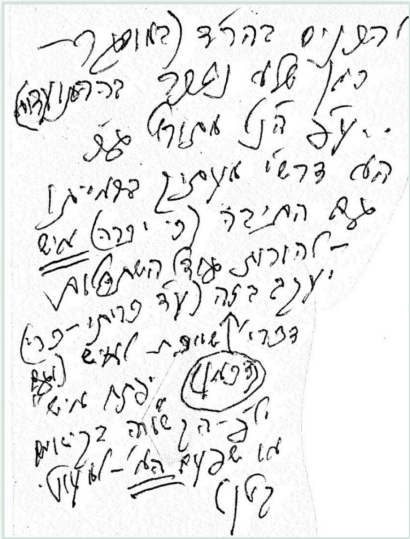
ניתן לראות את גודל הזהירות בכתבת דבר אשר אפילו 'רק' מתקשר או מתייחס לרבי מלך המשיח שליט"א.

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א



(4) הנחה משיחת ש"פ וירא ה'תשמ"ז

דיוק בלשון הכתוב



מהוראות העריכה המפורסמות הן הדיוק שצריך להיות בלשון הכתוב, אף אם בהתוועדות נאמר הפסוק או מאחז"ל בצורה שונה, כפי המובא במענה הבא:

להגיי' שיהי' לשון הכתובים ומחז"ל בדיוק חסר ע"ד הרמז להפ' - שאירע בפינחס (ומנגדו - משבט שמעון)

חסר רוב המ"מ, כל המ"מ בשולי הע'

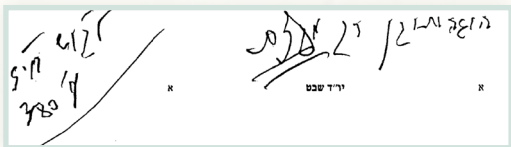
ובמקום אחר מורה הרבי להוסיף הסבר (שלא התבאר בהתוועדות) מדוע רש"י מעתיק עוד מילה נוספת מלשון הפסוק, בהתאם לשיטתו של כ"ק אד"ש בזה:

להכניס² בהר"ד [בהראשי דברים] (במוסגר - כיון שלא נזכר בהתוועדות) ע"פ הנ"ל מתורץ ג"כ הא דרש"י מעתיק בראיתו גם התיבה (כי יכרה) איש - להורות גודל השתדלות יעקב בזה (ע"ד כריתי - כרי) דכר' (דכאן) שייכת לאיש (וגם "יפתח איש" יל"פ [יש לפרש] - הקשורה

(1) י"ז תמוז ה'תשמ"ג

(2) ר"ד משיחת ש"פ ויחי ה'תשל"ב

מוגה ובלתי מוגה



כמפורט במבוא, לא כל שיחה הוגהה על ידי כ"ק אד"ש עד תומה. לעיתים לא היה הרבי מרוצה מאופן העריכה שהצריך הגהות מרובות. לכן אף שהגיה את השיחה, ניתנה ההוראה לפרסמה תחת התואר 'בלתי מוגה'.

כך במענה הבא על הגהת מאמר דא"ח¹:

לציין הנחה בלתי [מוגה] כי לא הגהתי כ"א מקופיא².

ובהגהה נוספת על אחת השיחות³: הוגה ותוקן רק מקצת. ובצד ציין: לקו"ש חי"ז ע' 380⁴

(1) על ה"פתח-דבר" למאמרים "יום-טוב של ראש-השנה" ו"אדון עולם" ה'תשמ"ג

(2) ע"ד לשון הגמרא זבחים ו, א. וברש"י שם: "קופיא וצפה ממילא . . קופיא לשון צף"

(3) הדרן על מסכת עירובין שנאמר בהתוועדות יו"ד שבט ה'תשמ"ג

(4) ההנחה נדפסה בהתוועדויות תשמ"ג ח"ב ע' 911 ואילך, ונסמן בשוה"ג: "שיחה זו הייתה למראה עיני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

ה(מראי) מקום אשר אראך

הרבי בענין מסויים שנתבאר ביתר הרחבה במקום אחר, לא היתה נוהגה בשנים הראשונות, אלא החלה בעיקר בה"ל של ה"ליקוט" השבועי (שנכללו לאחמ"כ בסדרת ה'לקוטי שיחות'). חלפו לא מעט שנים עד שהדבר הורשש ונקבע בעבודת הועדים השונים, ההבדל ניכר היטב בהנחות השונות שהכניסו להגהת הרבי מהתועדויות בשנות ה"מדים, המ"מים ותחילת הנ"נים.

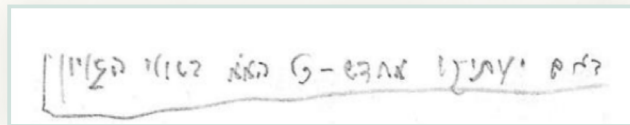
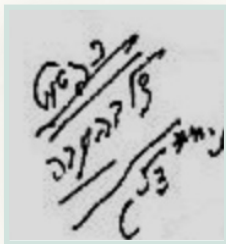
כידוע בשיחותיו הק' הרבי מקיף את התורה כולה, תורת הנגלה ותורת הנסתר, כך שאיתור המקורות וצינום המדוייק בפרק זמן קצר, היווה אתגר של ממש עבור הועדים השונים, טרום עידן האינטרנט, כאשר הרבי מצדו אינו מוכן להתפשר...

מקום של כבוד בשיחותיו, במאמריו ובמכתביו הכלליים של כ"ק אד"ש מה"מ תופסים ה'מראי מקומות'. אלה הם אותם הערות ומשפטים בכתב קטן בשולי הגליון הנושאים בתוכם בקיאות בלתי נתפסת בכל תחומי התורה ומקיפים עולם ומלואו.

מחד הם משלימים את הנאמר בשיחה ומהוים את האסמכתא לדברים, מאידך ניתן ללמוד ולהבין את השיחה גם מבלי לעיין בהם. אולם יש בהם את התבלין, התוספת והקינוח למנה העיקרית, ומי יכול בלעדיהם.

הקפדה יתירה זו על המראי מקומות, לא רק במקומות שבהם מצוטט פסוק או מאחד"ל, אלא אפילו במקום בו נוגע

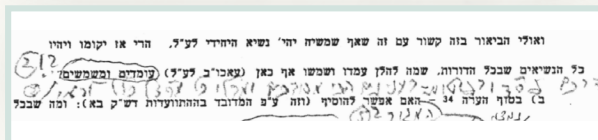
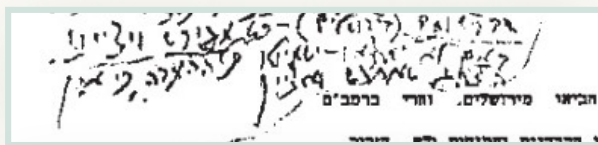
/// מיקום



במענה שלפנינו הרבי מה"מ רשם מראי מקומות למדובר בשיחה והורה למניחים: **"באם יעתיקו מחדש - כל המ"מ בשולי הגליון"**

במקום נוסף בו כתבו המניחים את המראה-מקום בתוך ההנחה העיר הרבי: **"כפשוט צ"ל בהערה **53"**

/// לא לכתוב ללא מקור



במענה לאחת משאלות המניחים כתב הרבי (לאחר שביאר את העניין המוקשה): **"כ"ז מפורש ויצינו. באם לא ימצאו - ישמיטו כל ההערה, כי אין הזמ"ג שאחפש ואציין"**

בפעם אחרת כשהציעו להוסיף ביאור 'מופרז' בדברי הרבי בשיחה כתב: **?! (2) דרכם פס"ד ובפשטות - בעניינים הכי מסובכים ומבלי כל מרז"ל כלל לראי'**

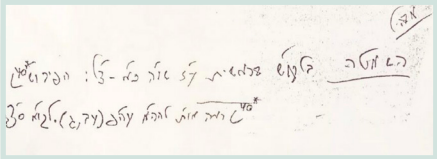
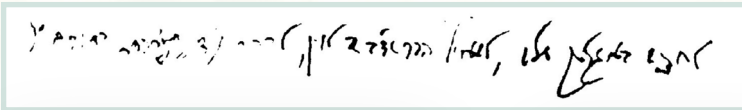
1) הגהות על שיחה לתלמידים החוזרים לארה"ק, כ"ז ניסן ה'תש"ל
2) בשיחת ש"פ בא, ח' שבט תשמ"ו. הרבי ביאר בשיחה את הקשר של יום זה ל"י שבט - שביום זה "מתו זקנים שבדור" (בדורו של יהושוע) והסביר כ"ק אד"ש שבאותו הדור יכלו לקבל גילוי אור גדול וע"כ היו כמה צדיקים בדורם ואצלנו מצד חסרון הדור נאמר 'דבר אחד לדור' - (כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ). והציעו המניחים שעפ"ז לבאר שלעת"ל כל אחד מרבותינו נשיאינו ישמש ג"כ בנשיאות במקבילי למשיח צדיקינו. ע"כ כתב הרבי את המענה הנ"ל.

/// חזכת החיפוש

באחת הפעמים כתבו המניחים:
'לעת-עתה לא מצאנו כן מפורש'
ועל כך כתב כ"ק אד"ש מה"מ:
לחפש באגה"ק שלו, לשאול
הררשד"ב שי' לזין, לברר ע"ד
תפארת בחורים..."

בעוד מקום כאשר כתבו 'לא
מצינו לע"ע [לעת עתה]' הקיף
הרבי את המילים 'לע"ע' וכתב: לחפש

באחת הפעמים² 'פספסו' עורכי השיחה ציון לאחד המ"מ. בשבוע שלאחריו בסיום הגהת השיחה השבועית הרבי העיר עם המילה "מבהיל", על כך שבשבוע שעבר נשמט הציון ל"או"ת להה"מ עה"פ (עב, ג). לקו"א סי' צד.



/// מזתי להשמיט

לפנינו תשובה מעניינת³ לאחר
שהרבי ציטט מימרא מהגמרא
והזכיר שם אמורא שונה מהמובא
בגמרא שלפנינו. המניחים שאלו
אולי הכוונה למובא בגמרות
אחרות וכו'. על כך ענה כ"ק
אדמו"ר מה"מ שליט"א:

באם לא ימצאו [בדק"ס [בדקדוקי סופרים] וכיו"ב] גירסאות
כהמדובר - ויציינום ישמיטו השמות וכיו"ב התלוי בזה"

/// לאיזה ספרים לציין

מספר פעמים הפציר הרבי במניחים לציין יותר מקורות
ב"נגלה" דתורה המובנים ל"עמא דבר" ולא דוקא למאמרי
חסידות עמוקים וכיו"ב. להלן אחת הדוגמאות:

פחדם להזכיר (לציין) דבר שבנגלה - למעלה מהשכל!

בצילום הבא⁵ ציינו המניחים רק לספרי חסידות או מדרשים, וכ"ק אד"ש מה"מ
העיר להם על-כך: "זו פעם הג' שהנני מציין" [להוסיף:] "מנוה"מ [=מנורת המאור] להר"י אלנקווה פ' . . ע' 250"
לסיום פרק זה - מענה מיוחד, כאשר ציינו המניחים לספר נדיר במיוחד⁶ העיר הרבי: **אצל כמה יש סי' [פר] זה!!!**

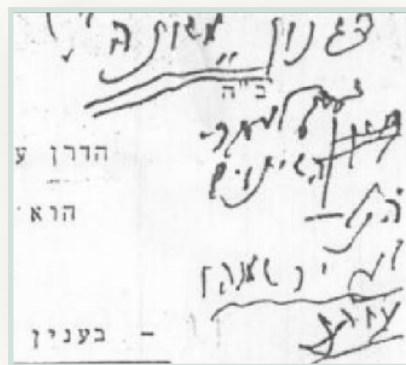
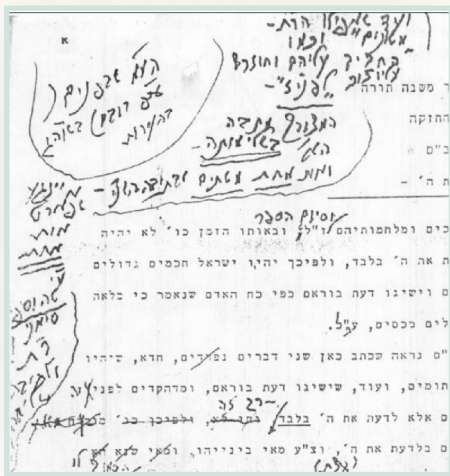
(1) על שיחת ש"פ וירא תשמ"ז בה דובר אודות התעסקותו המיוחדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בעשיית בעלי תשובה
(2) בליקוט שיו"ל מתוך שיחת ש"פ בראשית ה'תשל"ג (לקו"ש ח"י שיחה ג')
(3) על הנחה משיחת פורים קטן תשמ"ו (סל"ו). בשיחה הוזכר שחילול השם הוא לפי דרגת האדם שדנים בו, והובא כדוגמא הסיפור
בגמרא (יומא פו, א) אודות רב שאמר על עצמו, כי באם לוקח בשר מהטבח ואינו משלם לאלתר זהו חילול השם.
(4) אגב: מכאן רואים עד כמה יש להתייגע על כל דבר היוצא מפי קדשו. הרבי מפנה אותם לעיין ב"דקדוקי סופרים [ומדגיש:]
וכיוצא בזה", כלומר: לעיין בספרים נוספים בהם מופיעים חילופי נוסחאות, ולחפש דווקא "גירסאות [ומדגיש] כהמדובר" (ולא דבר
דומה ממקום אחר, אלא גירסא בסיפור זה עצמו כפי שהוזכר בשיחה). ורק לאחר בדיקה כזאת אפשר להחליט באיזה אופן לצטט!
(5) כמקור לענין ד"מי שיש לו מנה רוצה מאתיים, מי שיש לו מאתיים רוצה ד' מאות". ההערה נדפסה בלקו"ש חכ"א ע' 450
(6) ספר 'הדרת פנים זקן'

תשים לפניכם

הוראותיו של כ"ק אד"ש מה"מ לא נשארו בתחום התורני גרידא. השיבות רבה ואף עיקרית ניתנה לסגנון הכתיבה, עריכה נאותה ואף העיצוב והעימוד זכו להערות-מאירות, כלשון רש"י עה"פ "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם": כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם

א' מחוזרי השיחות מספר כי הרבי אף בחר את הפונט בו ידפסו ההנחות! הדבר קרה פעם נוספת בסוף שנות הממ"ם בעת המעבר לעבודה ממוחשבת, אז הכניסו לרבי מספר סוגים של פונטים והרבי בחר את המתאים מביניהם

/// הסגנון



הסגנון, כאמור, תופס חלק חשוב. וכך כתב הרבי על אחת ההנחות:

"סגנון משונה!"

גם לאחרי השינויים הנ"ל לא ירשמוהו עוה"פ

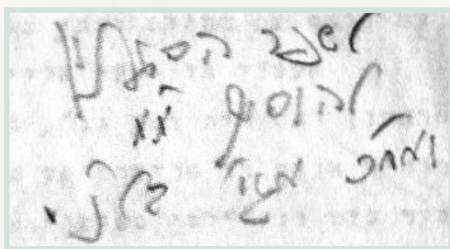
גם מהם ראשי-תיבות מלמד הרבי את העורכים ומעיר

על כך שחיבור שתי מילים בהשמטת אות אחת - לא לזה ראשי-תיבות יקרא...

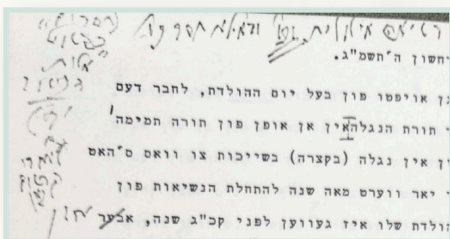
"ועד שאפילו הר"ת "משונים" וכמו החביב עליהם וחוזרים עליו כו"כ "לפני" - המצורף מתיבה הא' - בשלימותה - ואות אחת משתים שבתביה השני' - איינגעשפארט אות אחת ע"י שהוסיפו סימני ר"ת ולתיבה שלימה"

במקום אחר התנה הרבי את ההגה בשיפור סגנון הכתיבה: לשפר הסגנון להוסיף מ"מ ואח"כ אג"י בל"ג

/// העריכה

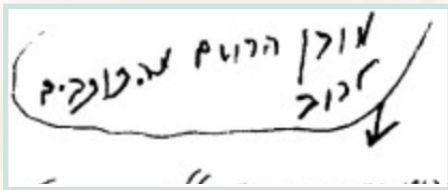


הרבי ביקש שדברים היורדים לדפוס לא יקבלו צורה של 'תמלול', אלא ייערכו באופן קריא כך שתוכן השיחה יעבור בצורה ברורה אל הקורא. על אחת ההנחות כתב: "רשימה מילולית וכן' ובמילא חסר כו' (חסרים "כפשוט" מלות הקישור וכו') גם לאחרי הרשום לקמן"



- 1) הדרן שנערך מתוך שיחות י"א ניסן (והמשכן בהתוועדויות שלאח"ז) תשד"מ. לבסוף (כנראה עקב אי שביעות רצונו הק' מהעריכה) נדפס ההדרן כ'בלתי מוגה'. רק לאחר זמן נערך מחדש עם הוספות ונדפס בלקו"ש חכ"ו, שיחה א' לפרשת יתרו
- 2) הנחה משיחת ש"פ וירא ה'תשמ"ג. בהמשך השיחה כתב הרבי: "מכאן ואילך לא הוגה" (אף שהוסיף להעיר בכתי"ק גם על המשך ההנחה) כנראה עקב הסגנון הנ"ל

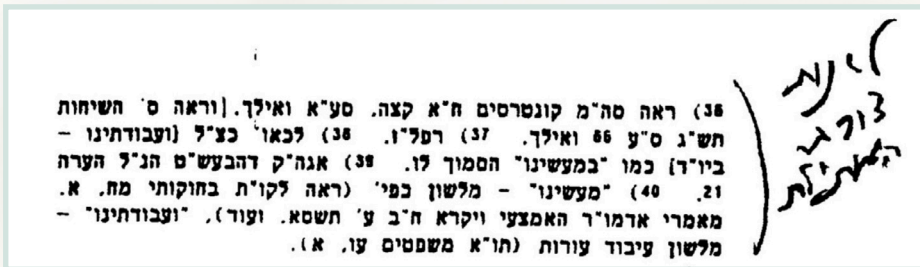
/// העיצוב



גם בפרטי העיצוב והעימוד זכינו שכ"ק אד"ש ישקיע מחשבתו הק' ולהלן שתי דוגמאות.

דוגמא ראשונה³ כאשר סימנו המניחים כוכבית על גבי כוכבית⁴ מספר פעמים באותו העמוד, כתב הרבי:

"מובן הרושם מהכוכבים לרוב"



36 ראה סה"מ קונטרסים ח"א קצה. סע"א ואילך. [וראה ס' השיחות חש"ג ס"ע 66 ואילך. 37 רפ"ו. 38 לכאו' כצ"ל (ועבודתינו - ביו"ד) כמו "במעשינו" הסמוך לו. 39 אנה"ק דהבעש"ט הנ"ל הערה 21. 40 "מעשינו" - מלשון כפי' (ראה לקו"ת בחוקותי מח. א. מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"ב ע' חסא. ועוד). "ועבודתינו" - מלשון עיבוד עורות (תו"א משפטים עו. א.).

דוגמא שניה כאשר ביקש להחליף את גוף האותיות שיהא זהה לצורה שבה הודפסו אז השיחות ומראי המקומות:

"לשנות צורת האותיות"

3 שיחת ש"פ מטות-מסעי ה'תשמ"ו. נדפס בלקו"ש חכ"ח ע' 288
4 לעיתים כאשר הוסיפו הערה ולא רצו להזיז את מספרי כל ההערות בשיחה ציינו הערה אחת במספרה (לדוג' בהנחה זו: 69) והערה הבאה ככה: *69. בעמוד זה נשנה הדבר שוב ושוב.

הוראות מיוחדות

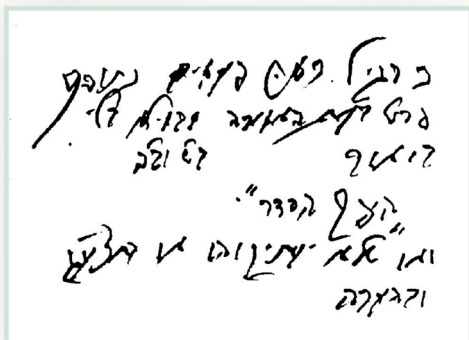
לסיום, כמה הוראות שונות בעניין צורת העריכה והה"ל של שיחות הקודש

/// מקום שנהגו לקצר

במקרים רבים ה' נאמר קטע מסויים מלכתחילה בקיצור מפני סיבות שונות, אך מפני שנאמר בלא ביאור מספיק, יש והרבי מורה להשמיטו (לפעמים מבארו בהתוועדות הבאה וכיו"ב).

במענה שלפנינו מסביר הרבי אשר מדובר בדבר "רגיל כמה פעמים" שעניין מסויים נתחדש בעת האמירה - ולכן או שלא יועתק, או שיועתק רק בהערה וכיו"ב:

"כרגיל כמה פעמים נתוסף פרט בעת האמירה ובמילא בלי ביאור ב"ש וב"ה "היפך הסדר": ואו שלא יעתיקוהו, או בחצע"ג ובהערה"



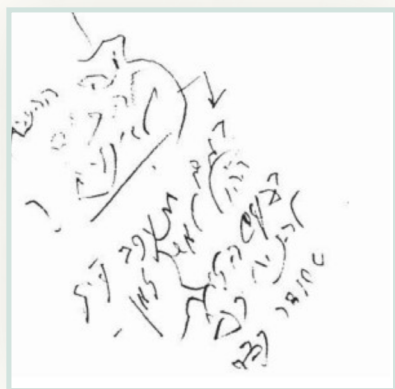
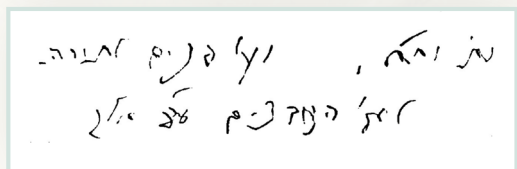
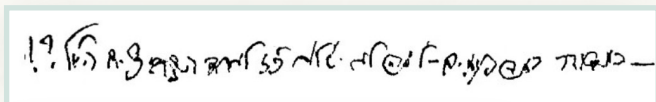
/// הערות התמימים

בהמשך לדוגמא הקודמת, הרבי הדגיש שבנוגע לרשימת השיחה עצמה, הרי פלפול ושקו"ט של המניחים וכדו' בנאמר בה - מקומם בד"כ בקבצי "ההערות".

לדוגמא, במענה לשאלה על ביאור על הרמב"ם¹ כתב הרבי: " - כמדובר כמה פעמים - למה לא ישלח כ"ז לאחד הקובצים היו"ל?!"

על שאלה נוספת כתב:

נת' ות"ח, וע' פנים לתורה. לא' הקובצים עכ"פ חלק.



/// לא לעכב ההו"ל

ידועות הוראותיו של כ"ק אד"ש מה"מ בנוגע להוצאת ספרי חסידות, שלא לעכב ההו"ל בשביל השלמות כ"א להוציא בהקדם ולתקן בהוצאות הבאות.

המענה שלפנינו עוסק בקונטרס החלצו שיו"ל במהדורה אנגלית לקראת ב' ניסן תשמ"ח. העורכים ציינו כי נעשו שינויים בטקסט וחלק מה'מראי-מקומות' הועברו לשוליים. הרבי הקיף זאת וכתב: "מה ההכרח להיכנס לשינויים?"

באם תתעכב עי"ז ההו"ל למשך זמן - בפעם הזאת להניח כפי שסודר כבר."

(1) שנאמר בל"ג בעומר ה'תשמ"ה

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

ולזכות

החתן התמים לוי שי'
והכלה אלטע פערל תחי'
בליניצקי

לרגל נישואיהם בשעתומ"צ
ביום כ' אדר א' ה'תשפ"ד

יהי רצון שיזכו לבנות בית בישראל בנין
עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי
שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות, ויזכו לקבל פני כ"ק אד"ש משיח
צדקנו בפועל ממש תיכף ומיד ממש!

ולזכות הוריהם וכני משפחתם:

הרב מנחם מענדל וזוג' רעות שיחיו
וילדיהם: רפאל יצחק וזוג' חיה מושקא,
שמואל, משה דוד צדוק, חיה מושקא
ורבקה שיחיו

בליניצקי

הרב מיכאל הכהן וזוג' חיה איטה שיחיו
וילדיהם: בלומה, שלום דובער הכהן, חנה,
יעקב משה הכהן, לוי יצחק הכהן, שניאור
זלמן הכהן, פייגא רבקה ויהושע הכהן
שיחיו

פרידמן

ולזכות זקניהם וכל בני משפ' ויו"ח שיחיו